

Četvrtak, 22. Mart 2007.
Svedok Milojica Vlahović
Svedok: Goran Vlahović
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 14.22 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

Predmet broj IT-04-84-T, Tužilac protiv Ramuša Haradinaja i ostalih.

SUDIJA ORIE: Zahvaljujem. Dobar dan svima. Rečeno mi je da bi Tužilaštvo želelo da se obrati Pretresnom veću. Gospodine Dutertre, da li ste to vi? Onda izvolite.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala vam časni Sude. Želeo bih da vam objasnim nekoliko stvari koje se odnose na dokumente po Pravilu 68, to jest šest dokumenata koji su juče dostavili branioci gospodina Haradinaja. Obavljeno je istraživanje i zapravo istraživanje se još uvek vrši, kako bismo imali najbolji uvid. Ono što mogu već sada da vam kažem, je da dokument broj 1. je spisak srpskih policajaca sa identifikacionim brojem Tužilaštva K0111310 sve do 1322.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, mislim da smo se složili, da ćemo pitanja u vezi sa ovim materijalom razmatrati na privatnoj sednici. Ako sada počnete da objašnjavate, o čemu se radi u tom materijalu, onda neće biti potrebe da budemo na privatnoj sednici kasnije. Stoga bih vam predložio da zatražite da pređemo na privatnu sednicu.

TUŽILAC DUTERTRE: Da. Časni Sude, molim da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA ORIE: Da gospodo sekretarko.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Da. D8, D9, D10 i D11 su označeni za identifikaciju. To su potpisi svedoka 19, od 18. jula i 20. oktobra 2004. godine. D10 je izjava svedoka 19, od 24. i 26.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

jula 2006. godine; D11 izjava svedoka 19, od 9. oktobra 2005. Da li predlažete te dokumente na usvajanje ili ne? Jer bismo želeli da znamo...

ADVOKAT GUY-SMITH: Ne nameravam da predložim izjave svedoka u spis, ali mi je namera da predložim D8, a to je onaj list sa potpisom svedoka.

SUDIJA ORIE: Dakle, to je onaj list hartije sa tri potpisa.

ADVOKAT GUY-SMITH: To je tačno, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da li imate prigovora za D8? Gospodine Di Fazio? Gospodine Dutertre?

TUŽILAC DI FAZIO: Nemamo prigovor na to...

SUDIJA ORIE: Onda se to usvaja u spis.

TUŽILAC DI FAZIO: Ali kad je reč o drugim dokumentima, izjave možda mogu kasnije da budu problematične. Ako želite da u nekom trenutku ocenite vrednost reči svedoka i to uporedite sa njegovim izjavama u nekom kasnijem trenutku, kako ćete to uraditi, ako to ne bude u spisu. To je ono, na šta želim da vam skrenem pažnju. Mislim da je to na Pretresnom veću, ali svakako u pravnom sistemu iz koga ja dolazim, ja bih zatražio, da ako ste unakrsno ispitivali, onda to mora da bude uvršteno u spis. Ja sam jednostavno želeo, da vam skrenem pažnju na to.

SUDIJA ORIE: Da. Naravno, budući da je svedok ispitivan o tome, tokom unakrsnog ispitivanja, relevantni delovi su mu pročitani, tako da konkretna pitanja u vezi s kojim je bio ispitivan, mi to imamo u spisu, a ono što je video, ako je reč o potpisima, postaje jasno iz D8. Stoga, u ovom trenutku ... možda neće biti pravično da tražimo konzistentnost, ili nekonzistentnost, nezavisno od onoga šta je svedok govorio u sudnici. To bi značilo da strane zapravo ne znaju na šta se fokusiramo. Te stoga Pretresno veće...

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Za sada, gospodine Di Fazio, i gospodine Guy-Smith, Pretresno veće ne insistira da se izjave D9, D10 i D11 uvrste u spis. Međutim, ukoliko u nekom trenutku Pretresno veće bude smatralo da je potrebno, da se upozna s tim izjavama, bez obzira u kojim okolnostima, Pretresno veće će onda obavestiti strane o tome. No u svakom slučaju, Pretresno veće ima ovlašćenja, da naloži, da materijal bude uvršten u spis.

ADVOKAT EMMERSON: Sećate li se časni Sude, da jedan pasus u izjavi svedoka 19. jeste pasus za koji sam ga zamolio da sam pročita

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: I onda sam mu postavio pitanje u vezi s tim. Mislim da ste me tada pitali da li želim da izjava bude uvrštena u spis. Ja sam rekao, ne, jer sam smatrao, da s obzirom, da je označen u svrhu identifikacije, trebalo bi da postoji hiperlink na transkript, koji nam omogućuje da se pročita taj pasus, ukoliko je potrebno.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Tako ja to razumem.

SUDIJA ORIE: Za sad stvari ostaju kakve jesu, ali ukoliko, kao što sam već rekao, Pretresno veće bude smatralo, da je potrebno da to detaljnije pogleda i da to razmotri pri odmeravanju konačne odluke, Pretresno veće će obavestiti strane i strane će imati mogućnost da to prokomentarišu i iznesu svoje argumente i onda ćemo doneti odluku. Ali za sada, one su samo označene u svrhu identifikacije. Da li ima još neko drugo pitanje? Ako nema, želeo bih da vam pružim mogućnost gospodine Emmerson, da nastavite svoje unakrsno ispitivanje. Molim poslužitelja da uvede svedoka u sudnicu.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Ne tretiram Tužilaštvo na isti način, budući da je 22. još uvek na mojoj listi. Reč je o krivičnoj prijavi o terorističkom napadu od 2. marta. Da li se to nudi na usvajanje?

TUŽILAC DI FAZIO: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Ima li prigovora? Onda se P22 usvaja u spise.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Dobar dan gospodine Vlahoviću. Želim da vas podsetim da ste i dalje obavezani svečanom izjavom, koju ste dali na početku svog iskaza. Gospodin Emmerson će nastaviti da vas unakrsno ispituje. Gospodine Emmerson, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT EMMERSON - NASTAVAK

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, juče popodne sam vam postavio pitanja u vezi sa razgovorima koje ste imali sa ljudima, a u vezi sa vašim roditeljima u periodu između aprila i kraja avgusta ili početka septembra. Rekao sam da ćemo se kasnije vratiti na razgovore, za koje kažete da ste ih imali s ljudima u septembru mesecu. U vašoj izjavi imamo jedan razgovor, ili pre bi trebalo da kažem jednu informaciju, koja je zabeležena u vašoj izjavi, a koju ste, kako kažete dobili o svojim roditeljima, a o čemu niste govorili tokom glavnog ispitivanja. Za zapisnik da kažem, to je na strani 5. pasus 1. izjave gospodina Vlahovića iz aprila 2002. godine. Ja ću vam pročitati taj pasus. Piše da ste rekli: „oko 10. maja, čuo sam pogrešne glasine od Nuo Alakaja, katolika iz *Marnule*, opština Đakovica/Gjakovë, da su moji roditelji pušteni na slobodu. Nuo je rekao, da je čuo da su moji roditelji pušteni u Prilepu/Prelep. Nuo mi je rekao da je to čuo od Zefa Hisenija iz Donjeg Ratiša/ Ratishi i Ultë. “ Najpre da vas pitam, da li je to tačno? Da li ste čuli tu lažnu glasinu od Nua Alakaja, da su vaši roditelji pušteni u Prilepu/Prelep?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da, Nuo je to rekao da mu je rekao Zefi iz Donjeg Ratiša/ Ratishi i Ultë.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li vam je Nuo to rekao lično?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste razgovarali s Nuom ili ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: To mi je rekao brat. Brat je razgovarao s Nuom.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Upravo to sam hteo da vas pitam. Dakle, vaš brat je razgovarao sa Nuom i vaš brat Rade vam je rekao, šta je njemu Nuo rekao. Je li tako?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Otprilike tako.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vama je Rade rekao da je njemu Nuo ispričao da su vaši roditelji živi pušteni u Prilepu/Prelep. Je li tako?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Tako nekako je rekao.

ADVOKAT EMMERSON: Želeo bih da vam predočim pasus iz izjave koju je dao Rade i želeo bih da prokomentarišete. To je 39. i 40. Pasusu izjave gospodina Radeta Vlahovića od 30. juna 2004. godine.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Tu piše da je vaš brat izjavio, citiram: „ u maju 1998. godine čuo sam od prijatelja Albanca, katolika iz Đakovice/Gjakovë da su oni od rodbine iz Gornjeg Ratiša/Ratishi i Epërm čuli da su moje roditelje odveli ljudi Ramusha Haradinaja u štab OVK u Glođanima/Gllogjan. Imena tih Albanaca, katolika, su Nuo Alakaj i Cuo Alakaj. Oni još uvek žive u selu *Marnule* u Đakovici/Gjakovë. “ To je pasus koji sam želeo da vam predočim. Dakle i izjavi Radeta Vlahovića piše, da je on izjavio da je Nuo Alakaj njemu ispričao da su vaši roditelji odvedeni, da su ih odveli ljudi Ramusha Haradinaja

u Glodane/Gllogjan, ali vi nama kažete, da ono što je on vama rekao, je da je Nuo Alakaj rekao da su vaši roditelji pušteni na slobodu u Prilepu/Prelep?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Kao da je njemu to rekao zet. Ovaj Hiseni. Ali to nije bilo tačno. Da je bilo tačno, oni bi se pojavili.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Nisam baš siguran da sam razumeo vaš odgovor. No da bi bilo savršeno jasno, vi ste nam maločas rekli da ono što je vama Rade ispričao, Nuo Alakaj je zapravo njemu bio ispričao, a to je da su vaši roditelji živi i pušteni u Prilepu/Prelep. To je ono što vam je rekao. Dakle, on je vama ispričao ono što je njemu Nuo Alakaj ispričao, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: On mi je rekao da je čuo tada.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Hvala. A on je to čuo od Nuo Alakaja?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Verovatno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Rade je počeo da radi u MUP-u 1990, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I radio je tokom 90 ih godina i 1997. i 1998. radio je kao policajac, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I tokom 1999 godine takođe?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li vam je poznato šta znači skraćenica „PJP“ u policiji?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Možda ću to loše izgovoriti, ali „posebne jedinice policije“. Da li ste čuli za taj deo MUP-a?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Čuo sam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: To je „PJP“, Gospodine Vlahoviću, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Najverovatnije.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: To je paravojna policija, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam to. Otkud znam. Nije to moja struka.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vaš brat Rade je bio pripadnik PJP, zar ne, Gospodine Vlahoviću?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ne znate?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Mi imamo zvaničnu evidenciju u kojoj piše da u je u martu 1999. godine Rade bio pripadnik paravojne policije, a vi nam kažete da to ne znate?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Otkud ja znam. Ja nisam radio u policiji, niti sam znao raspored, ko je ko. Nikad ga nisam pitao. Možda je čudno to.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste ga u martu 1999. godine vidali u uniformi?

SUDIJA HOEPFEL: Koje godine?

ADVOKAT EMMERSON: Izvinite. Mislím na maj1998.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste ga ikada videli u uniformi?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nosio je istu uniformu kao i ostali. Nisam video nikakvu posebnu uniformu.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I nikada niste videli da je nosio automatsku pušku AK-47, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Tada su svi imali istu uniformu. Nekada sam ga možda i video da je nosio automatsku pušku.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li vam je poznato ime paravojne grupe „Mundža“ u okviru PJP?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Nikada niste čuli za „mundže“ gospodine Vlahoviću?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Prvi put sada čujem za to.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu. Rade Marković i Zvonko Marković, rekli ste nam da su oni vaši rođaci, vaš otac i njihova majka su brat i sestra. Je li tako?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne. Moja majka i njihov otac su brat i sestra.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu. I rekli ste nam juče, da ste ih često u to vreme vidali, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa vidao sam ih.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Obojica su bili pripadnici rezervnog sastava MUP-a, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jesu, ja mislim.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste ikada njih videli u uniformi?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa vidao sam mnoge ljude u uniformi tada. Svi koji su bili u policiji nosili su uniforme.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ja vas pitam za vaše rođake, gospodine Vlahoviću, da li ste ikada njih videli u uniformi?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Koje godine, samo mi recite? Kada?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Bilo kada, 1998, ili 1999, da li ste ih vidali u uniformi?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Moguće je 1999. ili 1998, nisam siguran.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Rade Marković je nosio AK-47 kada je bio u uniformi. Da li ste ga ikada videli s tim oružjem?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Možete li samo da mi pojasnite šta je to AK-47?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ne znate šta je AK-47? Da li je to ono što nam kažete, gospodine Vlahoviću?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da. Je li to automatska puška? Ja tu oznaku AK nisam nikad video.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da, to je automatska puška. Jeste li videli Radeta ikada sa automatskom puškom?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Video sam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A šta je s drugim članovima porodice Marković? Branislav i Slaviša? Da li je neko od njih u bilo kom trenutku bio u rezervi MUP-a?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja mislim da nije. Ne znam, ali mislim da nije.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Sada nekoliko reči o vašoj porodici.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, da ja ne bih bio zbunjen, kad pominjete Branislava i Slavišu ...

ADVOKAT EMMERSON: Samo da vas podsetim, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Postoje dve porodice Marković u izjavi ovog svedoka. Jednu je Djevdet Sadikaj ispratio iz Dašinovca/ Dashinovec. To su pak rođaci drugog dela porodice Marković i ja sam maločas pomenuo svedoku Radeta Markovića i Zvonka Markovića. To su njegovi ...

SUDIJA ORIE: Rođaci. Da, Branislav i Slaviša,. Jesu li to oni što im je otac umro?

ADVOKAT EMMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: A Milojka je bila majka?

ADVOKAT EMMERSON: Tačno.

SUDIJA ORIE: Onda sam shvatio.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vi ste nam rekli da vi nikada niste bili u MUP-u. Da li je to tačno?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: (nema prevoda)

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vi lično niste nikada bili u MUP-u?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da vas onda pitam ovo – budite pažljivi – da li ste ikada nosili uniformu tokom 1998. ili 1999, gospodine Vlahoviću?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam nosio.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste ikada imali neko lično naoružanje.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Imao sam lovački karabin sa dozvolom. I pištolj sa dozvolom.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Zašto vam je trebao pištolj?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Imao sam ga uz dozvolu.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Za šta ste ga koristili?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam ga nosio. Nisam ga koristio. Vi ste pitali da li ste imali, a ne da li sam koristio.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Zašto ste imali pištolj? Niste imali pištolj da lovite s pištoljem.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Imao sam ga, ali kod kuće sam ga držao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A vaš brat... Izvinite, hteli ste da kažete nešto?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Hteo sam da kažem, da li je nešto loše, ako sam imao pištolj?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ja to ne mogu da komentarišem, gospodine Vlahoviću. A vaš brat Novak, da li je on ikada bio u MUP-u?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Bio je.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Kad je on bio u MUP-u?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: U rezervi je bio za vreme rata.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je bio u rezervi 1998?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Jeste li ga videli u uniformi i naoružanog?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa najverovatnije jesam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je nosio automatsku pušku?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jeste, najverovatnije.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A vaš brat Goran?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam čuo pitanje. Šta vaš brat Goran?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Isto pitanje. Postaviću vam pitanja o većem broju ljudi, i pitanje koje vam postavljam za svakog od njih je, da li su ikada bili u MUP-u ili u rezervi MUP-a? Da li su oni, po vašem saznanju, ikada nosili uniformu i da li su nosili oružje i ako jesu koje? Dakle, to su pitanja koja vam postavljam. Da čujemo sada za Gorana?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja mislim da je i on bio u rezervi.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste ga videli u uniformi s oružjem?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa najverovatnije da sam ga video, ali nisam obraćao pažnju.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li sam onda dobro shvatio. Od četvorice braće vi jedini niste bili u policiji?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Recite mi nešto o braći Stojanović. Da li je neko od njih bio u policiji?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam. Nisam čuo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Koji?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam. Nisam siguran.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dobro, idemo redom. Predrag? Da li je on bio u policiji?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Došlo je do problema u prevodenju.

SUDIJA HOEPFEL: Niko od njih nije bio u policiji?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Možda da postavimo pitanje još jednom. Recite, da li vi kažete da niko od njih nije bio u policiji?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Kažem da ne znam. Nisam rekao niko, nego da ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Hvala. Onda da razjasnimo. Idemo onda jednog po jednog. Prvo, Predrag. Dobro ste ga poznavali, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa znao sam ga, ali ne dobro, zato što je on stariji od mene.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je on bio u policiji?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Rekao sam da ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A ja ću vam izneti tvrdnju da je on bio u PJP i da je tamo služio zajedno sa vašim bratom Radetom. Gospodine Vlahoviću, vi ste znali da je on u PJP, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa nisam znao. Otkud znam ja. Trebalo je da znam po vašem.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A šta je sa Veskom? Da li je on bio u policiji?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam. Mislim da nije bio. Nisam imao uvid u to ko je bio u policiji, a ko ne. Nije me interesovalo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Juče ste nam rekli da ste vi kao nastavnik tamo, znali sve te porodice i da nam možete reći dosta toga o svim odnosima u tim porodicama. Pa recite nam sada iskreno, da li ste vi znali da li je Dragoslav Stojanović bio u policiji?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam znao i ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A Staniša Radošević? Rekli ste nam da ste njega dobro poznavali. Da li je Staniša Radošević bio u policiji u to vreme 1998. i 1999?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja mislim da je on 2000. godine počeo ili 1999. Ne znam. Nisam siguran, ne znam tačno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, u martu 1999. Staniša Radošević radio je sa vašim bratom Radetom u PJP, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja ne znam s kim je radio i kad je radio. Znam da je počeo kasno. Kad je radio i s kim je radio, ne znam. Otkud znam ja.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu. Vi ovde dajete jasan i nedvosmislen iskaz. Vi sada kažete da on se on njima priključio kasnije. Kad kažete „kasnije“, da budemo onda sasvim jasni, budući da ga vi dobro znate, recite nam kada je on stupio u policiju?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Rekao sam da je kasno stupio u policiju. To sam rekao. A s kim je radio ništa ne znam. I ne znam tačno kad. Mene nije tada zanimalo da pamtim datume, koje godine i šta i s kim rade. Ja nisam bio pri policiji, pa da imam na uvid i šta i ko i kako. Znači ta pitanja ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Rekli ste nam da je on počeo da radi krajem 1999. ili u 2000. godini. Da li vi ovde sada nama kažete da Staniša Radošević nije bio u policiji tokom rata?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Možda je bio ranije. Ne znam. Ne znam tačno. Radio je, ali kad je počeo i kada je bio, ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Pa ako ne znate, zašto ste nam onda maločas rekli da je on počeo da radi krajem 1999. ili početkom 2000. godine?

TUŽILAC DI FAZIO: Ulažem prigovor. To je sledilo nakon, ako pročitate transkript...

SUDIJA ORIE: Trenutak.

TUŽILAC DI FAZIO: On je odmah nakon toga rekao „ne znam“. To je u istom redu. „mislim da je počeo 1999...“

SUDIJA ORIE: Rekao je „mislim da je počeo da radi 1999. ili 2000. godine, ali nisam siguran, ne znam“.

TUŽILAC DI FAZIO: „Ne znam. “

ADVOKAT EMMERSON: A nekoliko redova niže „ne znam s kim je radio, samo znam da je on stupio u policiju kasnije...“

SUDIJA ORIE: Da. Onda biste trebali da ograničite svoje pitanje na to...

ADVOKAT EMMERSON: Mogu da idem dalje.

SUDIJA ORIE: Da. U redu. Izvolite nastavite.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A Radoje Radošević, njegov brat?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam. Ne sećam se.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A sinovi Konstantina Stijovića, Novak i Momo?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam, jer ja 1999. nisam bio u Dečanima/Dečan. Ne znam. Otkud znam ja, ko je radio i šta je radio. Ja znam pre toga da nisu radili. Za vreme rata da li su radili ili nisu radili, otkud znam. Nisam bio tu.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Jednostavno pitanje. Da li ste ikada nekog od njih dvojice videli u uniformi?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da budemo jasni. Znači kažete da ne znate jeste li ili niste?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam. Ne sećam se da sam ih video. Jasan odgovor.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A sada molim da vam se pokaže jedan popis, jedan list papira na grafoskopu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, još uvek smo na javnoj sednici.

ADVOKAT EMMERSON: Da, časni Sude. To je u redu. Neću ići u detalje sa sledećim svedokom.

SUDIJA ORIE: Da li je to samo zato da bi sva imena bila na papiru, ili vi želite da to uvrstite u spis?

ADVOKAT EMMERSON: Da, želim da se uvrsti u spis.

SUDIJA ORIE: Onda nam je potreban broj. Gospođo sekretar, to će biti...?

sekretar: To će biti dokazni predmet D14, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospođo sekretar.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Sada, gospodine Vlahoviću, ovo su imena koja se pojavljuju u evidenciji PJP. Postoji evidencija da su oni primali platu u PJP u martu 1999. godine. Želeo bih da sada prođemo kroz tu listu. Prvi je, očigledno, vaš brat. Je li tačno?

SUDIJA ORIE: Molim vas da jasno postavite pitanje. Ovde nije jasno da li je tačno, da je to njegov brat, ili da li je tačno da je bio u policiji.

ADVOKAT EMMERSON: Imate pravo. Izvinjavam se.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Rekli ste nam dakle, da je vaš brat bio u policiji. Ovo je ime vašeg brata, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Staniša Radošević. Da li poznajete više od jednog Staniše Radoševića?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja ne znam. Samo jednog.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da. Željko Radošević. Juče ste nam rekli da tog čoveka ne znate. Da li je to tačno?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam ga.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A Slobodan Marković? Da li vam je to ime poznato?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Momčilo Marković? Da li ga poznajete?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Danilo Stijović. Juče ste nam rekli da je to bio rođak Mome Stijovića koji je ranjen u Glođanima/Gllogjan. Je li tako?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam rekao da je Momo bio ranjen, ali Danilo, njega nisam znao dobro. Rekao sam to i juče.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Juče ste nam rekli da je on bio rođak Mome Stijovića, koji je ranjen u Glođanima/Gllogjan.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Momo je ranjen.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Hvala. A Danilo je s njim u rodu?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Neki rođaci su. Ne znam koliko bliski. Nisam ga znao dobro.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ali ste ih obojicu poznavali?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa nisam dobro. Znao sam ih onako, površno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A Predrag Stojanović? Sin Ljubice, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Veselin Stojanović? Je li to Vesko?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja mislim da nije. Ne znam. Vesko mu je mislim pravo ime. Nisam siguran.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dobro. Da li znate Ljubišu Radunovića?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Šta ste rekli, molim vas?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da, da. Znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: On je sin Miloša i Milke Radunović, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Milice Radunović, da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, da li vam je poznato da je vaš brat Rade sudelovao u istrazi o tome šta je pronađeno u Radonjićkom/Radoniq kanalu, budući da je bio policajac?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato. Odakle je mogao da on sudeluje u istrazi? To mi uopšte nije poznato. Niti je mogao da sudeluje u istrazi.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ali on je sudelovao u toj istrazi, gospodine Vlahoviću. Zar vam on to nije rekao?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa nije mi rekao i nije mi jasno kako je mogao da sudeluje.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Pa zar vam on nije rekao da je on saslušao više Albanaca, koji su bili u pritvoru u vezi sa tim kanalom? Zar vam on to nije rekao?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa ja ga nikada nisam pitao. O tome nismo razgovarali.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Čak niti posle toga kad se ispostavilo da je tamo nađen leš jednog od vaših roditelja? On vam nikad nije rekao da je s ljudima razgovarao u vezi s tim kanalom?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam ga nikad pitao posle u vezi s kanalom.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Pa ne biste ga pitali, ako niste znali. Ali ja vas pitam, da li je to tačno da on sam vama nije dao tu informaciju, gospodine Vlahoviću?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije. Niti mi je dao, niti sam ga pitao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A vaš rođak Zvonko Marković? Vi ste rekli da ste njega u to vreme redovno viđali. Da li ste znali da je on takođe sudelovao u operaciji vađenja leševa iz kanala? Moram ponovo da postavim pitanje. Juče ste nam rekli da ste u to vreme viđali svog rođaka Zvonka Markovića. Da li vam je on rekao da je on sudelovao u vađenju leševa iz kanal Radonjićkog/Radoniq jezera?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi rekao. Ja sam bio tamo na licu mesta i video sam te leševe. Ko je sudelovao nisam ni pitao, ni da li jeste, ni da li nije, ali ja sam sam video te leševe. Sam sam video.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Jeste li tamo videli vašeg rođaka Zvonka u uniformi?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Kad sam bio nisam video.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. I on vam nikada nije rekao, da je on sudelovao u tom delu operacije.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nit sam ga pitao, nit mi jer rekao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A kad je reč o Dašinovcu/ Dashinovec, da li vam je on rekao da je bio u Dašinovcu/ Dashinovec, na mestu na kojem se tvrdi da su pronađeni leševi Miloša Radunovića i Slobodana Radoševića? Da li vam je rekao da je on sudelovao i u tome?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam ga pitao. I tamo sam isto bio. Šta ima da ga pitam kada sam i ja bio na licu mesta. Znači i tamo i ovamo, i zato nisam pitao ni za tamo ni za ovamo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dobro. Da vidimo onda, kad ste vi tamo išli, gospodine Vlahoviću. Rekli ste nam da ste imali dva razgovora u septembru, nakon što su Srbi preuzeli kontrolu oko Ratiša/Ratishi i Dašinovca/ Dashinovec. Jedan sa osobom po imenu Shaban Sadikaj, a drugi sa nekim ko se zove Arifaj Madjun. Želim da vas pitam o

obojski. Rekli ste da ste sa Sadikajem razgovarali u septembru. Rekli ste da je bio početak septembra. Da li možete da budete malo konkretniji oko datuma.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa ne sećam se tačno datuma. Najverovatnije da je bio početak septembra. Sad nisam siguran.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Pa da vidimo da li bismo to mogli da malo preciznije odredimo. U vreme dok ste razgovarali sa Shabanom Sadikajem, da li ste već znali da je otkriven leš u Radonjićkom/Radoniq kanalu, za kojeg se tada smatralo, da je leš vašeg oca?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam znao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U jednom trenutku išli ste u hotel *Paštrik*, kako biste identifikovali neku odeću, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da, išli smo, ali ništa se još nije znalo. Ne znam tačno, koji je datum bio tada, kad smo išli, ali tek kasnije su nam rekli to.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Imamo datume kad ste tamo išli, gospodine Vlahoviću. Ne morate da se o tome brinete. Vi ste bili tamo kada je identifikovana odeća za koju se smatralo da pripada vašem ocu, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Bio sam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je razgovor sa Shabanom Sadikajem bio pre ili posle toga?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pre toga.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Hvala. Vi ste sa Shabanom Sadikajem razgovarali u njegovoj kući, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Na putu sam razgovarao sa Shabanom Sadikajem.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je to bilo na putu, blizu njegove kuće?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa, nedaleko od kuće.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: On je živeo u Dašinovcu/ Dashinovec. Da li ste vi bili u Dašinovcu/ Dashinovec, kada ste imali taj razgovor?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Šta ste radili u Dašinovcu/ Dashinovec?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa hteo sam da vidim kod njega tamo. Hteo sam da vidim Djevdeta. Pošto je on rekao Milojki da treba da izbavi mamu i tatu. I Milicu.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Znači, vi ste otišli tamo, samo zato da razgovarate sa Shabanom?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne sa Shabanom, sa Djevdetom.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dobro. Znači otišli ste da razgovarate sa Djevdetom.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste u to vreme mislili da je Djevdet vođa OVK u Dašinovcu/ Dashinovec?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Mislio sam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li se tamo, u Dašinovac/ Dashinovec otišli jednom, ili više nego jednom, u septembru?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jednom, samo jednom sam bio u Ratišu/Ratishi i Dašinovcu/ Dashinovec. Nisam bio ni dvaput ni više puta. Samo jednom.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I tom istom prilikom otišli ste i u Ratiš/Ratishi u Dašinovac/ Dashinovec?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da, prvo sam otišao kod mene kući. To je blizu od naše kuće do Dašinovca/ Dashinovec.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li onda iz toga sledi, da je razgovor sa Arifajom Madjunom bio istog dana, kada i razgovor sa Shabanom Sadikajem?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Sa Madjunom sam razgovarao u Isniću/Istinić. Nisam razgovarao u Ratišu/Ratishi.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je to bilo istog dana, istog dana kada ste razgovarali sa Shabanom Sadikajem?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije. To je drugo selo. Nije moglo da bude istog dana nikako. Sa Madjunom sam ranije razgovarao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Znači, prvo ste razgovarali s Madjunom, a onda sa Shabanom? Je li tako?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da je tako bilo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, da li ste znali, kad ste išli u Dašinovac/ Dashinovec, da su tamo u to vreme delovali i međunarodni posmatrači?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam znao. Mada sam znao da ima posmatrača svuda, ali nisam znao da ih je bilo u Dašinovcu/ Dashinovec.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Staniša Radošević je pred ovim Tribunalom svedočio, da kada je on otišao u Dašinovac/ Dashinovec, 9. ili 10. Septembra, da je većina kuća tamo bila zapaljena i da su neke još gorele. Da li ste vi videli kuće oštećene požarom u Dašinovcu/ Dashinovec kad ste tamo otišli da razgovarate sa Shabanom Sadikajem?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja kad sam bio, nisam video oštećene kuće.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Znači kad ste vi bili tamo, kuće nisu bile oštećene vatrom?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A sada nekoliko reči o tome, šta vam je rekao Shaban Sadikaj. Kad je reč o vašim roditeljima, juče ste nam rekli da vam je Shaban Sadikaj rekao, da su vaši roditelji bili u njihovoj kući nekih 10 do 15 dana, nakon onog dana, kad ste ih vi poslednji put videli 20 aprila. Rekli ste nam da je Milica Radunović, supruga Miloša Radunovića, boravila s njima, prema rečima Shabana Sadikaja. I isto tako rekli ste nam da je on vama rekao, da je sused po imenu Syle Kuci, njima mogao da pomogne da odu, ali nije. I još ste nam rekli da vam on osim toga ništa drugo nije rekao o vašim roditeljima. Da li je to tačno?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Rekao je još za Milicu da je dolazila da pita za Miloša kod njegovog bratanca, ali nije znala da su ga ubili.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da. Na to ćemo doći za trenutak. Juče ste nam rekli da vam je Shaban Sadikaj, osim onoga što vam je rekao o vašim roditeljima, takođe rekao šta se dogodilo Slobodanu Radoševiću i Milošu Radunoviću. Rekli ste, da vam je rekao da je u kući Djevdet Sadikaja, sina Shaban Sadikaja, održan sastanak. Rekli ste, da vam je Shaban rekao, da je video kako su ljudi na tom sastanku uhapsili Miloša Radunovića, kada je išao prema kući Slobodana Radoševića. I rekli ste da vam je rekao, da je on pokušao da interveniše, ali da su oni na njega vikali i oterali ga natrag u njegovu kuću. I sve to, kako vam je on rekao, desilo se nekoliko dana, nakon što ste vi poslednji put videli vašeg oca. Je li tako?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Tako mi je rekao tada.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, kada ste vi istražiteljima Tužilaštva dali izjavu u aprilu 2002. Godine, vi uopšte ništa niste pomenuli o tome što sada govorite; to što vam je Shaban Sadikaj rekao o navodnoj otmici Miloša Radunovića. zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jesam i tada.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Mi imamo ovde vašu izjavu i to možemo da pokažemo i na ekranu. Pročitaću vam sada deo u kojem opisujete razgovor sa Shabanom Sadikajem. To je jedino što se u njoj pominje: „Nakon što su Jugoslovenska vojska i MUP zauzeli kontrolu nad područjem oko moga sela u septembru 1998. Otišao sam u Dašinovac/

Dashinovic. Razgovarao sam sa Shabanom Sadikajem, čiji je sin Djevdet verovatno bio glavni zapovednik OVK u Dašinovcu/ Dashinovic. Prema Shabanovim rečima, njegov sin i Rustem Sadrijaj ili Kamishi, nisam siguran kako se tačno preziva, i još jedan treći čovek bili su glavni u OVK u Dašinovcu/ Dashinovic, i oni su počinili mnoge strašne zločine. Shaban mi je takođe rekao, da su moji roditelji ostali u svojoj kući još nekih 10 do 15 dana, nakon što je put blokiran i da je Milica Radunović bila s njima. Tokom tog vremena, nije znala šta se dogodilo njenom mužu. Shaban mi je rekao da je sused mojih roditelja Syle Kuci, mogao da im pomogne da pobegnu, ali se odlučio da to ne učini. “ To je sve što u vašoj izjavi možemo da nađemo o tom razgovoru. Nigde se ne pominje to da je Miloš Radunović navodno bio otet. Gospodine Vlahoviću, zašto vi tada niste pomenuli to što sada kažete Tribunalu?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da sam i tada pomenuo. To nije upisano, ali to je tako bilo. Nemoguće da sam nešto preskočio.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, na kraju tog razgovora ova vam je izjava pročitana na jeziku koji razumete. To je učinio jedan prevodilac.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam. Mislio sam da sam izjavio to. Ali to je tako bilo, nema šta.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Svima koji imamo vašu izjavu pred sobom, jasno je, gospodine Vlahoviću da u njoj ništa o tome ne piše.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Dobro, ako ne piše, ali to se tako desilo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Staniša Radošević nam je ispričao, kako je on razgovarao sa jednim Albancem iz Dašinovca/Dashinovic u to vreme. Recite nam, da li je on bio prisutan, kada ste vi razgovarali sa Shabanom Sadikajem?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je u vreme kada ste vi tamo otišli, bio bilo koji Srbin koga ste poznavali u Dašinovcu/ Dashinovic?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da vas upitam nešto gospodine Vlahoviću: da li ste ispred kuće gospodina Sadikaja videli jedan Mercedes?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Video sam slupani naš Mercedes, beli, 123, i crnu kravu, našu kravu.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Čiji je to bio Mercedes, koji ste videli ispred kuće Sadikaja?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: To je bio naš Mercedes.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Koji je pripadao vama?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da, nama, našoj kući, kao i crna krava.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste bili besni što vidite vaš automobil parkiran ispred Sadikajeve kuće? Da li ste pomislili da je ukraden?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pitao sam Shabana, on je rekao da je to Djevdetov, Djevdetov i Rustemov.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ali vi ste znali da to nije tačno. To je bio vaš automobil, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Naš automobil je bio, ali više nije bio. Mogao je da ga uzme bilo ko. Čim su ubili oca i majku, mogli su da odvezu i kola.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ponoviću pitanje. Da li ste bili besni što ste videli da su vam ukrali automobil?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam. Možda jesam bio besan.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Možda i jeste gospodine Vlahoviću, zato što ja tvrdim da vi niste tamo bili sami. Bili ste sa još više osoba i zajedno ste pretukli Shabana Sadikaja. To je istina o tome, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne, to nije tačno. To uopšte nije tačno.

ADVOKAT EMMERSON: Molim da sada pogledamo dokazni predmet odbrane 1D11-0048

SUDIJA ORIE: Potreban je broj, zar ne?

ADVOKAT EMMERSON: Da, označen u svrhu identifikacije. Zatražiću da se uvrsti u spis.

sekretar: Časni Sude, to će biti označeno u svrhu identifikacije, kao dokazni predmet D15.

SUDIJA ORIE: Hvala vam gospođo sekretar.

ADVOKAT EMMERSON: Molim da pogledamo prvo prvu stranicu, 0048.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, ja ne očekuje da ćete ovo razumeti, budući da je ovo na engleskom, ali ću vam pročitati pasus koji me interesuje. Ovo je izveštaj istražitelja Tužilaštva, koji je sa Shabanom Sadikajem razgovarao o vašem susretu s njim. Da li vam je jasno? Molim da pogledamo 5. i 6. stranicu. Najpre 5. na kratko. To je četvrta. Hvala. Pri dnu stranice u izjavi Milojice Vlahovića, nalazi se pasus gde on govori o čoveku po imenu Shaban Sadikaj iz Dašinovca/ Dashinovc. U tom pasusu se pominje

Djevdet Sadikaj, kao glavni komandant u Dašinovcu/ Dashinovec. Tu se takođe kaže da je „Milojica Vlahović razgovarao sa Shabanom Sadikajem, koji mu je rekao da su roditelji Milojice Vlahovića boravili u njegovoj kući 10 do 15 dana i da je Milica Radunović bila sa njima“. Očigledno je došlo do nesporazuma, jer u vašoj izjavi piše da vam je Shaban Sadikaj rekao da su vaši roditelji boravili u svojoj kući tokom 10 ili 15 dana. Dakle, jasno je da je istražitelj pomislio da ste vi rekli, da je Shaban Sadikaj rekao, da su vaši roditelji boravili u njegovoj kući, ali zapravo vi to nikada niste rekli, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nikad.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Pogledajmo sada 6. stranicu. Ja ću vam pročitati. Nadam se da će uspeti da se prevede. „Istražitelj je posetio Dašinovac/ Dashinovec 19. novembra 2005. godine. Dašinovac/ Dashinovec je jedno veoma malo i udaljeno selo. Kuća Shabana Sadikaja je pronađena i njegova ćerka Minire Sadikaj je otvorila vrata. Jedan od sinova je došao na vrata i nije delovao prijateljski nastrojen. Istražitelj ga je pitao da li je Shaban kod kuće i on je rekao da jeste. Interesovalo ga je o čemu se radi i istražitelj ga je zamolio da uđe da objasni. Ispostavilo se da je tu prisutan još jedan brat kao i paralizovana majka i nekoliko dece. Dvojica sinova su prethodno govorili. Istražitelj je objasnio da želi da razgovara o nekim stvarima koje su se desile tokom rata. Braća su bila veoma neprijateljski nastrojeni i rekli su da su pogrešne osobe optužene za ratne zločine. Jedan od njih je pomenuo Radeta Vlahovića, kao osobu koja je počinila puno zločina“. Dakle tu se pominje vaš brat, zar ne, gospodine Vlahoviću ?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da, ali da li je tačno, to je druga stvar.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: „Istražitelj nije rekao šta ga zapravo interesuje, ali je zamolio da li je moguće da razgovara sa ocem. Oni su rekli, da se on uvek uzruja kad govori o ratu, s obzirom na ono što su mu Srbi uradili, ali da je u redu i da može da pokuša da razgovara s njime. Došao je u sobu nakon izvesnog vremena. Shaban Sadikaj ima 74 godine i nije duševno sposoban da se s njime obavlja razgovor. On nije saslušao pitanje i stalno je govorio o tome kako su Srbi došli i odveli ga, a imali su oružje upereno u njega u tom trenutku. Rekao je da su želeli da ga ubiju, da su ga veoma teško pretukli i da je izgubio svest. Kada je došao sebi, neki Albanci koji su tuda prolazili, su uspeli da ga spasu, da ga ne ubiju. Shaban Sadikaj je stalno uzlazio i izlazio iz sobe i ponavljao istu priču. Braća su rekla da se taj incident sa Sadikajem odigrao u decembru 1998. godine. Svi ostali su već bili napustili selo, ali otac je ostao kod kuće. Istražitelj je pitao braću o OVK u Dašinovcu/ Dashinovec. Oni su rekli da su imali vlastitu odbranu u selu i da su ljudi branili vlastite kuće. Smatrali su da su deo OVK, ali nisu bili pod komandom Ramusha ili Tahira“. Istražitelj potom konstatuje da su posetili selo nešto kasnije i da se sreo s drugim Sadikajima, koji su rekli istu stvar. Dašinovac/ Dashinovec je malo selo i po rečima braće, svih 15 kuća tih dana su bile povezane i zvale su se Sadikaj. Srbi su živeli u selu i svi su se dobro slagala do rata. Kada je upitao o porodici Vlahović, rekli su, da su bili dobri prijatelji, ali odjednom su se stvari promenile. Rekli su, da čak i pre početka rata i dalje su pomagali jedni druge, kad je

bilo potrebno, bez obzira na nacionalnost. Braća nisu hteli da daju jasan odgovor na to ko je bio glavni komandant vojske u selu. Rekli su da su se svi brinuli jedni za druge. Takođe tvrde da na njih nisu uticale jedinice Ramusha ili Tahira. Ništa ne pominju o RH, ali su bili veoma uznemireni zbog onoga što su Srbi uradili. Kažu da su njihove kuće bile uništene i da su njihovi rođaci ubijeni“. Gospodine Vlahoviću, kada ste videli Shabana Sadikaja, da li je on već bio pretučen, koliko ste vi tada mogli da vidite. Dakle, kada ste bili s njim, da li je on već bio pretučen?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Iz ove izjave prvo, što oni kažu da su pomagali Srbe. Kakve Srbe? Kako su pomagali Srbe, kad Srbi tu nisu ni bili tokom rata. To je bilo 1998 godine. Oni su Srbe ubijali. Iz Dašinovca/ Dashinovc niko živ nije izašao. Ovo sve ništa nije istina. Kako su oni mogli da pomažu Srbe? To je prvo, znači da nije tačno. Drugo...

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Molim da odgovorite na moje pitanje gospodine Vlahoviću, a da ne pominjete Srbe. Da li je on već bio pretučen kada ste razgovarali s njime? Da ili ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Kada sam razgovarao nije bio pretučen.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Da li ste znali da su ga kasnije pretukli?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam. Kasnije nisam čuo, niti sam ga video. Tada sam ga video i tada je bio normalan. I zdrav je bio.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Da li znate ko je Salih Sadikaj?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vi ste zabeleženi u jednoj žalbi kao i vaš brat Novak i brat Goran i Staniša Radošević, vaš prijatelj, i tu piše da ste vi pretukli Shabana Sadikaja i to brutalno, da ste ga tukli oko pola sata pištoljima, puškama i noževima. Da li ste to uradili gospodine Vlahoviću?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa ne znam ko bi izdržao, po ovom što oni ovde navode to. Ko bi izdržao to? Ja sam rekao malopre, znači, ja kada sam ga video, ja sam bio sam, znači Shaban je bio dobro i ja mu uopšte nisam ništa, samo smo razgovarali. Ništa mu nisam uradio. To je živa istina.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste nosili pištolj sa sobom tada?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Moguće da sam imao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Piše da su ga pretukli pištoljem. Da li ste to uradili gospodine Vlahoviću?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ponovo ponavljam, da ga nisam ni prstom pipnuo, a ne pištoljem. Znači ovo je laž. To što piše, to je laž. Ja sam bio sam tada i kada sam ga video i razgovarao, otišao sam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Da li znate ko je Halil Sadikaj?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Halil?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Ali, on zna ko ste vi, gospodine Vlahoviću. Da li vi kažete da ste se dobro slagali sa Salihom Sadikajem, čovekom koga sam maločas pomenuo? Da li vi kažete da ste bili u prijateljskim odnosima u septembru 1998?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa, u septembru 1998. nisam bio ni u kakvim odnosima. Tada sam video Shabana i više nisam video ni jednog. Od aprila 1998. nisam video ni jednog Sadikaja, sem Shabana.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razjasniću svoje pitanje, gospodine Vlahoviću. Vi ste nam rekli da ste se dobro slagali sa svojim komšijama Albancima, zar ne? Sve do aprila ...

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da, dok se nije desio ...

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I rekli ste da je Shaban Sadikaj bio vaš prijatelj, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam rekao da je Shaban Sadikaj bio moj prijatelj. Nikad nisam rekao. Ali, rekao sam da ni sa kim nismo bili u zavadi i da smo sa svima bili dobro, a Shabana nisam pominjao uopšte, ali sam znao Shabana i njegove sinove. A da smo bili prijatelji, nikad nisam rekao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dakle između vaše i njegove porodice nije bilo nikakvih problema?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije bilo problema.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li biste mogli da nam kažete zašto bi Salih Sadikaj tako nešto izmislio?

TUŽILAC DI FAZIO: Ulažem prigovor. Gospodin Emmerson itekako dobro zna da ovo iziskuje neverovatne spekulacije. On je rekao da njega nije ni poznavao.

ADVOKAT EMMERSON: Ne, nije. Rekao je da nije znao Halila Sadikaja, hvala vam.

TUŽILAC DI FAZIO: Bez obzira da li jeste, ili nije, gospodin Emmerson zna, da ne bi smeo da postavlja takvo pitanje.

ADVOKAT EMMERSON: Ne prihvatam takvu kritiku. Svedok je rekao da su se dobro slagali. Ja pitam da li se nešto desilo u njihovom odnosu, usled čega bi ta osoba imala razlog, da izmisli takvu priču, da ga je pretukao?

TUŽILAC DI FAZIO: Ne. Pitanje je bilo, da li možete da navedete neki razlog, zašto bi on nešto ispričao...

SUDIJA ORIE: Pa mislim da je problem više u formulaciji pitanja, a ne u sadržaju pitanja, gospodine Di Fazio. Molim obe strane da se koriste jezikom koji ne stvara veće probleme nego što oni jesu, da se ne govori o neverovatnim spekulisanjima ... i tako nešto. molim da preformulišete pitanje na takav način, da gospodin Di Fazio ne bude uznemiren, zbog onoga što ga je maločas uznemirilo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, da li, kad je reč o odnosu između vaše porodice i porodice Sadikaj, da li možete da zaključite, zašto bi neko imao toliko negativno mišljenje, da bi želeo da vas lažno optuži, vas i vašu braću, da ste pretukli Shabana Sadikaja?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Mi smo bili prijatelji ... da su bili dobri prijatelji, oni bi izvukli oca i majku. Oni čim su ubili dole oca i majku, imali su razloga svašta da izmisle. Kad nisu spasli ljude koji nikome ništa nisu uradili, stare, zašto nisu mogli i da izmisle to. Izmislili su to. To tvrdim hiljadu posto, ne sto.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. I na posletku, da vas još nešto pitam. Čovek po imenu Halil Sadikaj, je uložio žalbu, da ste zajedno sa braćom Novakom i Goranom i zajedno sa Stanišom Radoševićem i vašim rođakom Zvonkom Markovićem, da ste vi pljačkali albanske kuće 7. septembra. Da li je to tačno?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ma to je laž. Ja ponovo ponavljam. To nema nikakve veze.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Optužba je, da ste zajedno ulazili u albanske kuće i pljačkali električne uređaje i kola. Da li ste uzeli auto gospodine Vlahoviću? Da li ste uzeli svoj auto?

TUŽILAC DI FAZIO: Ulažem prigovor. Interesuje me, da li gospodin Emmerson pažljivo sluša odgovore? Gospodin Emmerson je s pravom rekao svedoku da je taj čovek podneo prijavu protiv braće i zatim ga je pitao da li je učestvovao u pljački. I s pravom ga je pitao da li je to tačno. Zatim je svedok rekao, „ne to je laž, ja vam kažem ponovo, to je potpuno nemoguće“. Sledeće pitanje ulazi u pojedinosti pljačke. Svedok je rekao da to nije uradio i to je kraj priče.

ADVOKAT EMMERSON: Ne, nije.

TUŽILAC DI FAZIO: Ako gospodin Emmerson želi da predoči neke dokumente svedoku ili nešto drugo, onda u redu, ali nakon što je svedok rekao, „ne to se nije desilo“, kako može da se dalje nastavi na tu temu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, mislim da u okviru unakrsnog ispitivanja prvi odgovor koji je „ne“, ne sprečava branioca da dalje postavlja pitanje na tu temu. Daću vam jedan primer. Ne, neću to da uradim sada. Tako da u određenim granicama...

ADVOKAT EMMERSON: Ja neću insistirati. Još samo jedno pitanje.

SUDIJA ORIE: U redu. U okviru nekih granica, kada imamo takvo poricanje, nije neprihvatljivo da se postave dodatna pitanja, kada se neke nove pojedinosti navode, na osnovu čega bi svedok mogao da se podseti na neke stvari, ili da se upozna s nekim stvarima koje poznaje strana, koja ga unakrsno ispituje. Dakle postoje neke granice, ali odbrana još uvek nije prešla tu granicu.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude...

SUDIJA ORIE: Istovremeno, svestan sam tehnika kojima se pribegava prilikom unakrsnog ispitivanja, ponekad glas postane povišen i pozivam strane da se uzdrže, jer ću inače ja morati da povučem crtu. Ako se vi budete uzdržavali, ja neću morati da podvučem crtu. Ali ako budete prekardašili, ja ću to morati.

ADVOKAT EMMERSON: Svakako časni Sude.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vaš automobil? Da li ste ga odvezli sa sobom?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ono malopre što ste naveli, nije tačno. Ama baš ništa. Nije bilo pljačke...nema veze.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li vi kažete da nije bilo pljačke, ili vi kažete da niste sudelovali u pljačkama? Da li nam vi kažete da albanske kuće nisu pljačkane u Dašinovcu/ Dashinovec septembra 1998?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da nisam video da su opljačkane, a kamoli da sam ja pljačkao. Ja sam tada jednom bio i više nisam. To je čista izmišljotina. To je čista laž.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Razumem. Prećiću sada na poslednju temu koja me interesuje, a to je razgovor za koji kažete da ste imali sa Arifajem Madjunom. Juče ste nam rekli da ste se u septembru sreli sa Arifajem Madjunom i da vam je on rekao da je video vaše roditelje i Milicu Radunović, da su odvedeni u Glodane/Gllogjan. Rekli ste juče, da vam je rekao da su ljudi bili naoružani i u uniformi, ali da ih nije poznavao. I rekli ste da

vam nije opisao uniforme koje su nosili i da ga vi niste ni pitali, i da vam nije rekao koje su nacionalnosti i da ga vi o tome niste ni pitali. E, s obzirom na to, želeo bih, da vam postavim još nekoliko pitanja s tim u vezi. Kada je reč o zapisu razgovora koji je vođen preko video-linka, kada ste bili u Beogradu 8. Marta, tu piše „Svedok“ to ste vi „nije pito kada se to desilo i Madjun nije ništa rekao o datumu“. Da li je to tačan zapis onoga što ste rekli prilikom tog razgovora, koji je vođen preko video-linka?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa tačan je. Nisam ga pitao kada su ga odveli. Kad su ih odveli i gde su ih odveli.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dakle, na osnovu informacije koje vam je on naveo, taj događaj se mogao desiti bilo kad između 20. aprila i početka septembra. Dakle, Madjun nije uopšte znao kada se to desilo tokom tih meseci, a vi ga niste o tome pitali?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa nisam ga pitao kada je tačno bilo. A sigurno da je bilo mnogo ranije.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Zar niste želeli da saznate kada se to desilo?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa ja sam, kada je otišao ovaj Nuo... oni nisu bili kući. Zašto bih ga pitao kad sam znao otprilike, kad se desilo. Posle 15 dana nisu bili kući. Znači to se desilo aprila, znači početkom maja. To sam znao, to nije bilo potrebno da ga pitam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: To je Nuo o kojem ste nam ranije govorili i koji je rekao Radetu, da su vaši roditelji pušteni u Prilepu/Prelep. Da li je to osoba o kojoj govorimo?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Hvala. Juče ste izjavili da je Madjun vama rekao da je neko po imenu Bajram Imer, rekao tim ljudima, da ništa ne rade vašim roditeljima, da su to stariji ljudi, da treba da budu pušteni na slobodu, a da su ti naoružani ljudi onda pokušali da ubiju Bajram Imera zato što je intervenisao. Da li je to ono što vam je Arifaj Madjun rekao?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: On mi je tada rekao, kaže, nismo mogli da ih spasemo nikako, kuku nama i rekao je da je Bajram Imer, ili Imer Ademi, ja mislim da se preziva, da je on rekao da ih puste, on je insistirao da ih puste, najžešće od njih i da su hteli da ga ubiju. Tako mi je rekao, da nije mogao da ih spase.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je Arifaj Madjun rekao kako su to pokušali da ga ubiju, ili šta je uradio, kako je izbegao da ga ne ubiju? Da li vam je ispričao o tome?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam ga pitao tada šta je bilo, kako je izbegao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste sa Bajram Imerom pokušali da razgovarate o tome? Da li ste pokušali da ga nađete i razgovarate o tome?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Niti sam ga tražio, niti sam ga video.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste nekom od vaše trojice braće u policiji rekli, da bi trebalo da pronađu tog čoveka, koji je rekao da je video kada su vaše roditelje odvodili?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Jer, nakon vašeg razgovora sa Arifajem Madjunom, vi niste znali ko su ti ljudi, niste ništa znali o njihovom identitetu i niste znali kada se to desilo. Zar niste želeli da saznate, ko je to odveo vaše roditelje? Da saznate ko su ti ljudi i to da saznate od čoveka koji je bio očevidac toga?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: O identitetu, ja sam znao da su to Albanci. Zato pre nisam ni naveo. Znalo se dole, nikoga dole nije bilo sem Albanaca, znači znalo se, znalo se da je u Glođane/Gllogjan štab i znalo se ko je komandovao u Glođane/Gllogjan. I kako da nađeš imena, kad su oni bili komšije, on i Madjun, kad Madjun nije znao ljude, a da zna Bajram. To nema nikakve logike.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Zar niste želeli da od Bajram Imera saznate ko su ti ljudi, da li zna ko su ti ljudi koji su odveli vaše roditelje?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa kad nije znao Madjun, otkud bi znao on, oni su komšije Bajrama. Kako bi mogao da zna on, kad ne zna ovaj. A komšije su. Kad ih ovaj nije poznavao, znači nije znao ni on. To se znalo znači. Odvedeni su. Ja sam znao gde su. Šta ima da pitam. Albanci su bili dole, znalo se koje nacionalnosti su. I ko je glavni, ko je komandovao tu. Zna se, sve se zna.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Doćićemo do toga za trenutak. Da li vam je Madjun rekao, da li su ti ljudi bili u nekom vozilu, ili su išli pešice?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam ga ni pitao tada. Nije mi to bilo jasno. Nije mi bilo to potrebno, ni bitno, da li su bili u vozilu, da li su bili pešice. Najgore to što su odvedeni. Sad da ga pitam ...niti sam pitao, niti me interesovalo to tada.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Oprostite što vam ovo predočavam gospodine Vlahoviću, ali taj opis vašeg razgovora, između vas i čoveka koji je video da su odveli vaše roditelje, a vi niste tada pitali ni koje su nacionalnosti ti ljudi, niti opis njihovih uniformi, niti kada je to bilo, niti ste se obratili nekom drugom očevidcu da saznate tu informaciju... Ja kažem da vi nama zapravo ne govorite istinu o tome, i da ste imali takav razgovor s njime, onda biste svakako pokušali da saznate više pojedinosti o okolnostima tog događaja, od tog čoveka s kim ste razgovarali.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam razgovarao i to sigurno sam razgovarao, nego bih izmislio to po vašem. Ali, znao sam da posle 15 dana nisu bili kući. To sam znao.

Znao sam da dole nema Srba. Koji su bili Srbi, ubijeni su. Znao sam da su samo Šiptari ostali dole. Znao sam da je štab u Glođane/Gllogjan. Da je glavni za Glođane/Gllogjan, da je komandovao Ramush Haradinaj, i šta sad? Trebao sam da idem i da tražim tamo ljude i da pitam ko je i šta je. A ja pre svega nisam mogao da odem tamo, pre septembra meseca. A to je već bilo završeno. To se znalo da nisu živi. Sve sam to znao. Ovo je živa istina i vi možete da pričate sada, to je vaše nagađanje. Da li je, ili nije. To je vaša stvar. Ovako je bilo.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, pre 15 minuta ste rekli, da imate još samo jednu temu.

ADVOKAT EMMERSON: Ovo je ta tema.

SUDIJA ORIE: To mi je jasno. A ranije ste rekli da će vam biti potrebno sat vremena. Do sada ste potrošili 75 minuta. Koliko vremena vam još treba, jer treba da odemo na pauzu?

ADVOKAT EMMERSON: Svakako mogu da završim za 10 minuta.

SUDIJA ORIE: Neka onda bude za sedam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vi ste nam rekli da je to mesto, gde je Madjun rekao da je video da se to dešavalo bilo na mostu preko Ratiške reke. Da li je to tačno?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li vam je rekao kuda su dalje išli?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Taj put jedino vodi u pravcu Rznića/ Rrznij i Glođana/Gllogjan. Ne vodi nigde drugo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Iz Ratiša/Ratishi preko mosta prema Rzniću/ Rrznij, a iz Rznića/ Rrznij se onda može ići levo prema Glođanima/Gllogjan, pravo prema Prilepu/Prelep ili desno prema Požaru/Pozhar. Da li je to tačno?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da bila je raskrsnica. Tačno je.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da. I kad vi onda nama kažete da su oni odvedeni prema Glođanima/Gllogjan ...

SUDIJA ORIE: Pre nego što stvorimo nove probleme, da to proverimo. Gospodine Vlahoviću, da li je tačno da je most o kojem vi govorite most kod Rznića/ Rrznij? Jer u pitanju se implicitno pretpostavlja da su oni pošli prema zapadu ili sam ja možda nešto pogrešno shvatio.

ADVOKAT EMMERSON: To nije sugestija. To je pitanje.

SUDIJA ORIE: No, hajde da to pokušamo da pitamo na drugačiji način,

ADVOKAT EMMERSON: U redu.

SUDIJA ORIE: Tako da svedoku damo mogućnost da kaže, da li su oni pošli prema jugu, zapadu ili istoku.

ADVOKAT EMMERSON: Ja očigledno...

SUDIJA ORIE: Jer očigledno postoji nekoliko puteva.

ADVOKAT EMMERSON: Ja to pokušavam da uradim što je moguće brže,

SUDIJA ORIE: Da, da.

ADVOKAT EMMERSON: A da opet svedoku ne pokazujem kartu.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dakle, gospodine Vlahoviću, most koji ste nam pomenuli, je most na putu od Gornjeg Ratiša/Ratishi i Epërm prema Rzniću/ Rrznîq, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da, da, taj.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li vam je on rekao da li su oni pošli istočno prema Gornjem Ratišu/Ratishi i Epërm ili zapadno prema Rzniću/ Rrznîq? Da li je rekao jedan put ili drugi?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Prema Rzniću/ Rrznîq da su pošli.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Znači on vam je to rekao, a da vam nije rekao da su išli peške, ili da su bili u nekom vozilu?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi rekao da li su bili, samo da su ih odveli prema Rzniću/ Rrznîq. Da li su bili u vozilu ili ne...?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I da su došli do Rznića/ Rrznîq, onda su mogli prvo, da pođu pravo prema Prilepu/Prelep, ili levo prema Glođanima/Gllogjan ili desno prema Požaru/Pozhar i Kodraliji/Kodrali, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa oni su mogli da izađu da su ih pustili, nego nisu. Znači da su išli prema Prilepu/Prelep oni bi izašli živi. Znači da nisu. Znači jedino prema Glođanima/Gllogjan.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: To vi sad samo zaključujete, gospodine Vlahoviću, zar ne? Vama Madjun nije rekao, da je on čuo, da ti ljudi kažu, da će poći za Glođane/Gllogjan.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam ga ja tada pitao. Ali oni da nisu pošli za Glođane/Gllogjan, da su pošli za Prilep/Prelep, oni bi izašli, bili bi živi. Gde su drugo mogli da pođu?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Nemojte, molim vas da nagađate o tome kud su oni mogli da odu. Taj čovek vam nije rekao, da je čuo kako neko kaže, da će ići za Glođane/Gllogjan, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije rekao, ali kasnije je nađena majka i sve potvrđuje gde su bili. Ona je nađena u Glođane/Gllogjan na granici u kanalu. Sve je jasno.

SUDIJA ORIE: Gospodine Vlahoviću, to je relativno jednostavno. Gospodin Emmerson pokušava da sazna da li ste vi zaključili da oni nisu mogli ... da li to ima problema sa prevodom? Pokušaću ponovo. Gospodin Emmerson pokušava da zaključi da li vi to mislite da nisu mogli da pođu nigde drugde, imajući na umu ono što ste kasnije saznali, ili ste u tom razgovoru čuli, da je neko tom prilikom rekao Madjunu, da će poći za Glođane/Gllogjan? Znači da li je to rečeno, ili vi to tako kažete, zato što ne možete da zamislite da su se stvari drugačije odvijale?

SVEDOK VLAHOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Kada kažete „da“, mislite da ne možete da zamislite ništa drugo, a ne da je to neko eksplicitno rekao.

SVEDOK VLAHOVIĆ: Drugo ne mogu da smislim ništa.

SUDIJA ORIE: Znači vama nije rečeno da je to neko izričito rekao?

SVEDOK VLAHOVIĆ: Nije.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I za kraj još ovo. Pomenuli ste svoju majku u kanalu. Možete li molim vas da potvrdite da ste sa braćom otišli u hotel *Paštrik* i identifikovali neku odeću, za koju ste smatrali da pripada vašem ocu. Kao rezultat te identifikacije, vašoj porodici predati su posmrtni ostaci, koje ste vi onda sahranili, verujući da je to vaš otac, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste učinili najviše što ste mogli, kako biste identifikovali odeću koju su vam pokazali?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ma učinili smo, ali to je dug period. To je od aprila do septembra, znači ko zna šta su oni nosili tog dana kad su ubijeni. Da li je to ta odeća, to nije bilo jedan dan da ih vidiš, pa sutra znaš šta je tačno. To je bilo teško, tačno da se utvrdi. Ne možeš da utvrdiš to tako.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Tu nema nikakve kritike. Ja vas u potpunosti razumem. No ipak ostaje činjenica da ste vi i vaš brat pokušavajući da učinite ono što je najbolje, identifikovali tu odeću, što je imalo za posledicu da je vama predato jedno drugo telo, a tek kasnije se na osnovu DNK analize utvrdilo, da to nije bio vaš otac, nego neko drugi, zar ne?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Hvala.

SUDIJA ORIE: Hvala vam gospodine Emmerson. Meni treba još jedno razjašnjenje, ne od svedoka nego od strana. Pre nego što odemo na pauzu, koliko vam još vremena treba gospodine Guy-Smith? Gospodine Harvey?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ako uopšte budem ispitivao, a konsultovaću se tokom pauze, to neće biti više od deset minuta.

SUDIJA ORIE: Hvala. Gospodine Harvey?

ADVOKAT HARVEY: On će se delimično sa mnom konsultovati i ja ću onda odlučiti, ali to neće biti više od pet minuta.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Vlahoviću, možda će biti još pitanja za vas od strane drugih zastupnika Odbrane nakon pauze. Sada idemo na pauzu i nastavićemo sa radom otprilike u 16:20, ali imam još jedno pitanje za gospodina Emmersona. Svedok sada može da napusti sudnicu. Gospodo poslužiteljko, svedok može da izađe iz sudnice.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Treba mi sledeće razjašnjenje: postoji li neki sporazum između strana o ovom događaju? Ako ne, moraćemo to naravno drugačije da saznamo. Vaša pitanja podrazumevaju da je svedok prepoznao odeću svog oca. I da se kasnije ispostavilo, da to nije

tačno. Kasnije je DNK analiza pokazala, da telo koje je predato porodici nije telo njegovog oca.

ADVOKAT EMMERSON: To je tačno.

SUDIJA ORIE: Ono što mi sada nije jasno je, da li je odeća tada bila na telu ili je bila zasebno.

ADVOKAT EMMERSON: Ne, nije bila na telu. Identifikacije se vrše tako – a to je zbog toga što su posmrtni ostaci u različitim fazama raspadanja – da se odelo skine sa posmrtnih ostataka, čak, čini mi se, se i pere, i onda se stavlja na sto i poziva se porodica da pogleda odeću.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Kao što znate, ja sam to već više puta pominjao i u predraspravnoj fazi.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Među identifikacijama prema odeći, od ostataka pronađenih u kanalu, za polovinu se ispostavilo da su pogrešne poput ove.

SUDIJA ORIE: Da. U redu. Razumem. Gospodine Dutertre, ako se ne slažete, recite. Ako govorimo o greškama u identifikaciji, ispravite me ako grešim, ja tu još uvek vidim dve mogućnosti: da se identifikuje prava odeća, ali vam onda daju pogrešno telo, ili da pogrešite u identifikaciji odeće. Mi tu nemamo nikakva saznanja.

ADVOKAT EMMERSON: U ovom konkretnom slučaju nemamo telo oca. Odeća koja je identifikovana nije uzeta sa tela, koje je možda mogao da bude otac. Drugim rečima, među svim telima koji su tamo ekshumirana i identifikovana putem DNK, ni jedno nije telo njegovog oca.

SUDIJA ORIE: Ali zar nije telo bilo predato porodici?

ADVOKAT EMMERSON: Ali to je bilo neko drugo telo. Telo nekog drugog.

SUDIJA ORIE: Možda moramo još nešto da saznamo o tome. Gospodine Dutertre, da li želite nešto da dodate. Pokušavam da shvatim o čemu se govori u ovom iskazu.

TUŽILAC DUTERTRE: Svakako, časni Sude. O ovom ćemo pitanju kasnije detaljnije govoriti uz video snimke, koji će vam pomoći da donesete odluku u vezi s time. Ono što znamo sigurno, je da možda neke stvari jesu uzete sa tela, koja su do sada ostala neidentifikovana. Ponekad je teško utvrditi poklapanje između toga i uzoraka krvi. Još uvek ima neidentifikovanih tela. Delovi tela koji pripadaju majci ovog svedoka identifikovani su analizom DNK. Mislim da se u tome slažemo s Odbranom.

ADVOKAT EMMERSON: To je tačno.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Ako će to da pomogne, časni Sude, da budemo sasvim jasni. Kada je porodica otišla u hotel, oni nisu mogli da pronađu nikakvu odeću, koja bi pripadala majci, tako da tada nije identifikovana majka. Pronašli su odeću za koju su smatrali da pripada ocu. Na osnovu te odeće i poređenjem *ante* i *post mortem* podataka, neki posmrtni ostaci predati su porodici kao posmrtni ostaci oca. Ništa nije predato kao leš majke. Kasnije se ispostavilo da su svi posmrtni ostaci koji su ekshumirani zbog identifikacije, uključujući i sve one neidentifikovane, koje je pomenuo gospodin Dutertre, da su svi oni pregledani i napravljena je analiza DNK. Onda se ispostavilo da je telo koje je predato porodici, zapravo jedan drugi čovek, po imenu Istref Krasniqi. Jedan od neidentifikovanih leševa bio je leš majke, ali ni jedan nije bio leš oca.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na razjašnjenju. To je samo zato, kako bismo mogli bolje da pratimo svedočenje. Znam da postoji neki sporazum i zato nisam hteo da svedoku postavljam direktna pitanja, ako to nije sporno.

TUŽILAC DUTERTRE: Samo kratko, časni Sude. Biću kratak, obećavam. Posmrtni ostaci majke, koji su identifikovani, su zapravo kosti iz noge i tamo nije bilo odeće, što objašnjava činjenicu, da majka nije identifikovana putem odeće.

SUDIJA ORIE: Dobro. Hvala. Bio sam zbunjen time što je ranije pomenuto „tradicionalno prepoznavanje“, a sada mi je sve jasnije, da to nije tradicionalno prepoznavanje u tom smislu da imate i telo i odeću na njemu.

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, kada govorimo o tradicionalnoj identifikaciji, tu mislimo na „identifikaciju odeće i poređenje podataka *ante mortem* i *post mortem*. “ Na primer osoba određene starosti i zlatni zub ili slično ...

SUDIJA ORIE: Da, razumem.

TUŽILAC DUTERTRE: Dozvolite mi još nešto u vezi s time. Samo još jedan dodatak. Siguran sam da ćemo o tome još kasnije govoriti, ali okolnosti pod kojima je došlo do tih identifikacija, bile su teške i to objašnjava činjenicu da je odeću trebalo razdvojiti od leša.

SUDIJA ORIE: U redu. Izgleda da se u tome prilično slažete. Naravno, Pretresnom veću bi bilo draže da je sve to u pisanom obliku, kako bismo o tome znali unapred, a ne da nagađamo.

ADVOKAT EMMERSON: Izvinite, žao mi je da to moram da kažem, ali da vas podsetim, u predpretresnom podnesku Odbrane, možete da nađete sažetak ovih podataka.

SUDIJA ORIE: Da, ali ne kao sporazum.

ADVOKAT EMMERSON: Ne, ali to odražava stanje dokaza i mislim da bi to trebalo da bude jasno.

SUDIJA ORIE: Dobro. Možda to nisam dovoljno pažljivo pogledao. Nastavićemo sa radom u 16: 25.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Vlahoviću, obavesteni smo da neće biti više pitanja od strane Odbrane. Gospodine Dutertre, pre nego što Pretresno veće razmotri da li ima pitanja, recite nam da li vi želite da dodatno ispitajte svedoka?

TUŽILAC DUTERTRE: Da, časni Sude. Imam nekoliko pitanja za svedoka.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DUTERTRE

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, želim da vam postavim još nekoliko dodatnih pitanja. Prvo, kad je reč o napetosti između albanskog i srpskog stanovništva u području gde ste vi živeli u godinama pre sukoba. Gospodin Emmerson vas je pitao da li je bilo nekih konkretnih problema s nekim konkretnim albanskim porodicama, strana 70. jučerašnjeg transkripta. Gospodin Emmerson vas je takođe pitao da li je bilo sporova oko imovine, među nekim albanskim i srpskim porodicama, to je strana 71. jučerašnjeg transkripta. Kada sam vas ja ispitivao u utorak, vi ste rekli da su Srbi već bili

otišli iz tog kraja, i dali ste nam isto tako i neke podatke o broju učenika u selu Ratiš/Ratishi, srpskih učenika. Za vas je to bio indikator činjenice da je srpsko stanovništvo otišlo. U 1974. bilo je 20 učenika, a 1980. ostala su još samo dva srpska učenika, kada je vaš brat završio školu. Moje pitanje je sledeće: recite kako je vaše mišljenje o tome, koliki značaj treba pridati tim imovinskim sporovima između srpskih i albanskih porodica, kad se govori o smanjenju broja Srba u vašem selu?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa ne treba pridavati značaj tome da su se sporili u vezi imovine. Jedino da nisu mogli, kada su Srbi prodavali sredinom 80 ih i 90 ih da prevedu zemlju, inače sporova nikakvih nije bilo. Nego zbog napada koje su Albanci vršili na Srbe tada. Zastrašivali su Srbe. Juče sam naveo da su im pravili štete i ostalo.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Idemo sada na jedno drugo pitanje. Kad je reč o pohađanju škola, juče vas je gospodin Emmerson dosta ispitivao o školskom sistemu u 90 im godinama. To je na stranama 72. i 73. jučerašnjeg transkripta. I vi ste odgovarajući na jedno od njegovih pitanja, rekli, da su u nekim školama bili samo Albanci. Rekli ste takođe da su Romi išli u iste škole gde i Srbi. Da li je to bila vaša predstava o situaciji 1998? Jesu li i tada Romi išli u iste škole kao i Srbi? Da li je situacija bila takva i 1998?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa Romi su išli više u albanske škole nego u srpske. Šiptari su normalno išli u šiptarske škole na šiptarskom jeziku. A juče sam zaboravio da kažem, da se dešavalo da Srbi završavaju srednju školu na albanskom jeziku u Dečanima/Dečan. I u osnovnoj školi gde sam ja predavao, dole u Gramočelju/Gramacel, dva učenika Lakićevića su završili osnovnu školu na albanskom jeziku, a Srbi su bili. A nijednog Šiptara ne znam da je završio na srpskom.

SUDIJA HOEPFEL: Da li možete da nam objasnite ukratko razliku između reči Albanac i Šiptar? Koja je razlika između te dve reči?

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Kod nas se dole na Kosovu smatralo da je Albanac onaj koji živi u Albaniji, a Šiptar onaj što živi na Kosovu. Inače nema nikakve razlike.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, kada je reč o oružanim aktivnostima početkom 1998, rekli ste da je 19. aprila 1998. vaš otac video neke ljude kako pucaju u vazduh blizu vaše kuće i to vam je rekao 20. aprila. To stoji na 57. strani transkripta. Gospodin Emmerson vas je pitao, da li ste već pre 20. aprila videli naoružane Albance na putevima ili u selima blizu vaše kuće u Gornjem Ratišu/Ratishi i Epërm. I vi ste rekli, „ne“. Gospodin Emmerson vas je onda pitao da li je pucnjava koju ste mogli da redovno čujete od početka aprila i mislim da je mislio na pucnjavu koja se čula iz Glodana/Gllogjan, da li je to bio jedini znak takve aktivnosti i viste rekli, „da“. Želeo bih da nam to razjasnite. Kad sam vas ja ispitivao u utorak, vi ste pomenuli neke incidente. Recimo

jedan u kome su učestvovali braća Dragoslav i Mijat Stojanović, zatim ubistvo Slobodana Praščevića, policajca u penziji, dok se vozio u svom automobilu početkom marta, zatim incident sa bračnim parom Čulafić kajem februara, početkom marta 1998, čija je kuća napadnuta raketnim bacačem. Zatim napad automatskim puškama na tri kuće Babovića krajem februara, početkom marta 1998, zatim granatiranje pravoslavne crkve u Donjem Ratišu/Ratishi i Ultě. To je u transkriptu od 20. marta 2007. Moje pitanje glasi: kako vi tumačite te događaje pre 20. aprila 1998? Stalno ponavljanje nasilnih dela nad Srbima odnosno srpskom imovinom i to često koristeći se vojnim oružjem?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa moglo bi i tako da glasi.

ADVOKAT EMMERSON: Oklevao sam da ustanem. Vidim kako je gospodin Dutertre došao do ovog, međutim na kraju krajeva ovaj svedok je svedočio o ovim incidentima. Rekao je da ih on sam nije video i koliko ja znam čak nemamo dokaze o tome ko su počinio. Osim incidenta sa Stojanovićima, nemamo čak ni dokaze iz druge ruke o tome ko su počinio. Prema tome, na osnovu toga pitati svedoka da iznese mišljenje o tome, ko je odgovoran za to, ili zašto se to dogodilo, to po našem mišljenju nije pravilno pitanje, koje bi se svedoku postavilo o činjenicama.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Dutertre, primetio sam da ovo nije prvo pitanje kojim se traži mišljenje. Naravno, ovaj svedok nije ekspert. Ja razumem gospodina Emmersona, da mnoge stvari nisu jasne. Međutim, bez obzira na to, ukoliko ovaj svedok ima neko objašnjenje, objašnjenje koje bi mogao da da i neko ko nije ekspert, Pretresno veće bi želelo da ga čuje. Istovremeno, gospodine Dutertre, molim vas da ponovite vaše pitanje i da izbegnete reči „kako vi tumačite takve pojave“. Mogli biste da pitate svedoka, da li je ikada čuo neko objašnjenje za te događaje, jer ovaj svedok nije ekspert. Prema tome, ja vas neću onemogućiti da to pitate i neću biti vrlo strog u vezi sa objašnjenjima i činjenicama, ali molim vas da se držite činjenica što je moguće više.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala. Nije se ovde radilo o zamci. Ja kao advokat iz kontinentalnog sistema prava, pokušavao sam da pronađem pitanje, koje ne bi bilo sugestivno, pa mi dozvolite da ga sada preformulišem.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, kako vi objašnjavate taj niz nasilnih dela nad Srbima od kojih su neka počinjena korišćenjem vojnog oružja?

SUDIJA ORIE: Dopustite da ja pitam svedoka. Gospodine Vlahoviću, da li su vam poznate bilo kakve činjenice, koje bi nam mogle poslužiti da bolje shvatimo događaje u to vreme, posebno nasilne događaje?

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Najverovatnije je to bilo, da bi se zastrašili Srbi da bi se odselili, da ne žive dole na tim prostorima, da bi ostalo etnički čisto Kosovo, odnosno taj deo dole u mom kraju, u mom selu.

SUDIJA ORIE: Ali to nije odgovor na pitanje. Gospodine Dutertre, ovo su upravo opasnosti na koje nailazimo kada tražite tumačenje ili objašnjenje nekih događaja. Možete da nastavite.

TUŽILAC DUTERTRE: Hvala vam časni Sude.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Želeo bih da sada govorimo o tretmanu izvesnih Srba koje ste pomenuli, od strane Albanaca, koje ste takođe naveli. Gospodin Emmerson vas je juče ispitivao o sudbini koja je zadesila porodicu Marković i Konstantina Stijovića. Vi ste rekli da su Markovići bili sprovedeni iz regije, da je to uradio Djevdet Sadikaj i da je on išao jednim sporednim putem, jer se plašio da idu glavnim putem. To je na 58. stranici jučerašnjeg transkripta. Takođe ste rekli da vam je Konstantin Stijović rekao, da je oslobođen zahvaljujući intervenciji oca Ramusha Haradinaja, Hilmi Haradinaja. To je na 81. strani transkripta od juče. Evo mog pitanja. S obzirom na to što ste znali da se dešava u regionu, pomoć koju je dobila porodica Marković i oslobađanje Konstantina Stijovića, da li su takvi događaji bili nešto što se često dešavalo?

SUDIJA HOEPFEL: Da li mislite na pomoć koja je pružena Markovićima ili pomoć Markovića?

TUŽILAC DUTERTRE: Pomoć koja je pružena porodici Marković i oslobađanje Konstantina Stijovića.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala.

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam. Albanci su često pomagali. Odnosno komšije. Nikad se nisam nadao da neće da pomognu i tada.

TUŽILAC DUTERTRE - PITANJE: Zašto se Djevdet Sadikaj kada je pratio Markoviće plašio da ide glavnim putem?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Najverovatnije da su naoružani ljudi čekali Srbe kad izlaze tu. Drugog objašnjenja nema, jer on je imao dva kraća puta. Mogao je da ide preko Rznića/ Rrzniq do Prilepa/Prelep i mogao je da ide preko Požara/Pozhar i da izađe u Dečane/Dečan. To su mnogo kraći putevi, a on je išao mnogo dužim putem, duplo dužim putem preko sela i izašao na opštinu Peć/Pejë. Znači da su postojali naoružani ljudi koji nisu dali Srbima da izađu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre potreban nam je činjenička osnov za ovaj poslednji odgovor.

TUŽILAC DUTERTRE: Da, apsolutno časni Sude. Gospodine Vlahoviću, da li je to utisak, ili je nešto što ste lično znali?

SVEDOK VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Lično sam znao, jer i pre toga je bilo glasina, ali bilo je i što se desilo sa Stojanovićima. I pre toga su zaustavljali ljude, kontrolisali, nekoga puštali, nekoga ne.

SUDIJA ORIE: Pitanje nije dovoljno jasno, gospodine Dutertre. Pitali ste svedoka zašto su išli jednim određenim putem. Zatim je svedok objasnio razloge za to. A zatim ste ga pitali, ja sam zatražio činjeničnu osnovu za to, a onda ste ga pitali da li je to bio utisak ili je to bilo nešto što je lično znao. Dakle, sad imamo dva zasebna pitanja. Da li je znao o okolnostima, usled čega su doneli odluku da idu određenim putem, i drugo je da li je to svedok saznao, da li je to bio razlog i to od koga? Dakle da razjasnimo to sa svedokom. Kada kažete da su to vaša lična saznanja gospodine Vlahoviću, da li ste pod time mislili na okolnosti koje po vašem mišljenju bile takve, da je bilo potrebno da idu takvim putem, ili pak mislite na lična saznanja, da su oni išli tim putem iz nekog razloga. Da li su vam rekli razlog za to? Možda moje pitanje nije dovoljno jasno. Da li vam je neko rekao da je to razlog zašto su išli tim putem, a ako ne, koji je onda vaš izvor saznanja, da je to bio razlog zašto su išli tim putem?

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Ne. Milojka mi je tada rekla da nisu smeli tamo. Da Djevdet nije smeo da ide preko Ljumbarde/Lumbardh, ili preko Rznića/Rrznij, da možda ne bi mogao da ih spase, možda bi ih ubili. Zato je išao preko *Berana* i izašao u Raušić/Raushiq, odnosno Dašinovca/ Dashinovc, Vranovac/Vranoc, *Berane* i Raušić/Raushiq.

ADVOKAT EMMERSON: Oprostite. Ne bih želeo da prekidam, ali ako će gospodin Dutertre o tome da govori, onda, uz dužno poštovanje mora da da kontekst prethodnog iskaza ovog svedoka, a to je, da je Djevdet Sadikaj, čovek koji je vodio tu operaciju i sam bio vođa OVK u Dašinovcu/ Dashinovc.

SUDIJA ORIE: Do sada smo samo utvrdili koji je razlog bio naveden od strane Milojke, dakle zašto su išli tim putem. Ako želite dalje da govorite o ovoj temi, mislim da bi trebalo da predočite kontekst svedočenja.

TUŽILAC DUTERTRE: Časni Sude, ja sam mislio da je to nešto što je jasno, koja je bila uloga Djevdet Sadikaja. Gospodin Emmerson je, ako se ne varam, to juče pominjao. Osim toga nemam drugih pitanja osim ovog.

ADVOKAT EMMERSON: Ja to nisam pomenuo. To je pomenuo svedok. Ja sam mu citirao izjavu i on se složio s tim.

SUDIJA ORIE: Pošto gospodin Duterte nema više pitanja za svedoka, zaustavimo se tu zasad.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Pre svega, da li na osnovu dodatnih pitanja i Odbrana želi da postavi neka dodatna pitanja? A onda ćemo videti da li će pitanja Pretnog veća možda pokrenuti neka nova pitanja Odbrane. Sudija Hoepfel ima par pitanja za vas, gospodine Vlahoviću.

SUDIJA HOEPFEL: Svedoče, vratimo se na pitanje vašeg pištolja. Gospodin Emmerson vas je o tome ispitivao i interesuje me sledeće. Da li ste vi kupili taj pištolj i kako ste ga nabavili i kada, koje godine?

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Podnese se zahtev za dodelu pištolja SUP-u i onda dobiješ dozvolu ili ne dobiješ. Ja sam dobio i to još 1988. godine i kupio sam ga za svoje pare.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala. Da li ste nosili taj pištolj nakon što ste poslednji put videli svoje roditelje?

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Nekad jesam, nekad nisam. Nekad da, nekad ne.

SUDIJA HOEPFEL: Onom prilikom o kojoj je bilo reči prilikom unakrsnog ispitivanja, kada ste videli svoj automobil, da li ste, kada ste tamo bili, imali pištolj, da li se sećate?

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Ja mislim da nisam imao pištolj. Nisam siguran.

SUDIJA HOEPFEL: Da li je pitanje automobila imalo neku posebnu ulogu kasnije, odnosno da li ste ikada kasnije ponovo videli automobil?

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Nisam. Nisam više išao dole uopšte.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala.

SUDIJA ORIE: Ja imam jedno pitanje za vas. Juče ste govorili o događajima od 21. i 22. aprila. Rekli ste da ste se sreli sa jednim prijateljem, da ste iz Đakovice/Gjakovë otišli u Peć/Pejë. Naveli ste ime tog prijatelja. Rekli ste da je to bio Duna Laka. Rekli ste „s njim sam otišao za Peć/Pejë i išao sam tamo poslom“. Nije mi baš jasno šta pod tim mislite, kojim poslom ste išli u Peć/Pejë? Da li biste mogli malo to da mi objasnite?

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Ja i ovaj prijatelj, uzeo sam auto Mercedes 124 u Đakovici/Gjakovë i onda smo išli da ga prevedemo u Peć/Pejë.

SUDIJA ORIE: Iz kog razloga?

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Zato što je vlasnik bio iz Peći/Pejë.

SUDIJA ORIE: Još uvek mi nije jasno kojim poslom ste onda išli?

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Pa da prevedem auto. Jer auto se prevodio kod nas, odnosno tamo gde je vlasnik vozila. Znači treba da ti napravi ugovor i onda normalno prevod se plaća.

SUDIJA ORIE: Da. Da li onda treba da shvatim da ste vi prodali taj automobil?

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Ne, nego ja sam kupio. Kupio sam i išao sam ...

SUDIJA ORIE: U redu. To mi je sada jasno. Nema više pitanja. Da li na osnovu pitanja Pretresnog veća, strane imaju neka pitanja? Gospodine Vlahoviću, ovim je završeno vaše svedočenje pred ovim sudom. Puno vam hvala što ste došli u Hag i što ste odgovorili na pitanja obeju strana i Pretresnog veća. U uobičajenim okolnostima ja vam ne bih nalagao da ni sa kim ne govorite o svom svedočenju, to nije uobičajena praksa. Nakon što je završeno svedočenje možete s bilo kim da govorite, ali u ovim sadašnjim okolnostima.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Samo da budem uveren... gospodine Dutertre, nema zaštitnih mera za sledećeg svedoka? Ne. Sledeći svedok, možda vam je to poznato, je vaš brat. Premda vi možete da govorite o svom svedočenju, nemojte iskušavati svog brata, dakle nemojte s njim da govorite o svom svedočenju. Dakle, ne možete da razgovarate o svom svedočenju sa osobom koja još uvek svedoči. Ovo je malo neuobičajeno, ali bilo bi bolje da se uzdržite da govorite o tome pre nego što otputujete. Molim poslužitelja da izvede svedoka iz sudnice.

SVEDOK MILOJICA VLAHOVIĆ: Hvala Sude što ste me pozvali.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Gospodine Dutertre, da li ćete vi ili gospodin Di Fazio ispitivati sledećeg svedoka? Gospodin Di Fazio. Gospođo poslužitelj, da li ima ... da, imamo dokumente označene za identifikaciju. Molim da ih pročitate. Mislim da ni jedan nije pod pečatom.

ADVOKAT EMMERSON: Ne.

SUDIJA ORIE: Jedan je pod pečatom, gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Pokušavam da se prisetim, koji je pod pečatom.

SUDIJA ORIE: Ako mi date broj, pogledaću.

sekretar: To je dokazni predmet Tužilaštva pod brojem 30.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Dutertre, da li postoji potreba da P30 bude pod pečatom? To je izveštaj o DNK.

TUŽILAC DUTERTRE: Mislim da ne, časni Sude. Pitam se da li je doneta odluka o dve slike prethodnog svedoka, koje su označene u svrhu identifikacije? Mislim da one nisu uvrštene u spis.

SUDIJA ORIE: Da, ali vi možete o tome da vidite sa sekretarom. Ukoliko je došlo do propusta, onda ćemo ispraviti. Gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, ukupno ima osam dokumenata koji su korišćeni bilo pre, ili tokom unakrsnog ispitivanja. Dokumenti od 1. do 6. koje sam vam juče pismeno dostavio, nisu dobili broj za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Ne .

ADVOKAT EMMERSON: Mislim da je potrebno da se to uradi i ja ih predlažem na usvajanje.

SUDIJA ORIE: Da. Premda nije bilo puno pitanja koja su postavljena svedoku u vezi s tim dokumentima, budući da nije bilo prevoda, kako ste već rekli. Ja predlažem, kao što smo juče uradili, da pozovemo gospođu sekretara da sačini spisak tih nerešenih pitanja u vezi sa usvajanjem dokumenata i u vezi sa dokumentima označenim u svrhu identifikacije i da onda na osnovu toga to rešimo sutra.

ADVOKAT EMMERSON: U redu.

SUDIJA ORIE: Da li je to prihvatljivo i za vas gospodine Di Fazio?

TUŽILAC DI FAZIO: Da, ali ja bih želeo da kažem da imamo problema s time da se to uvrsti u spis, jer nismo zadovoljni preciznošću prevoda dokumenata, posebno dokumenata 5. i 6.

SUDIJA ORIE: Da. Dakle gospodine Emmerson, jasno vam je da još uvek treba da se neke stvari obave.

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Ti dokumenti koji još treba da se opišu, biće označeni u svrhu identifikacije, jer ih je Pretresno veće dobilo, ali u ovom trenutku nećemo doneti konačnu odluku o njihovom usvajanju u spis.

ADVOKAT EMMERSON: Kako bi stvari bile ispravno obavljene, imamo još dva dokumenta. Jedan je onaj list papira, koji je prikazan na grafoskopu i predan svedoku ...

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: I konačni...

SUDIJA ORIE: Ja sam pitao, da li vi želite da se to uvrsti u spis, ali vi ste rekli „ne“, već da to bude označeno u svrhu identifikacije.

ADVOKAT EMMERSON: Ja ću u jednom trenutku zatražiti da to bude uvršteno u spis.

SUDIJA ORIE: Dajte da budemo vrlo praktični. Mi imamo spisak sa nekoliko imena. Vi ste sva ta imena pročitali svedoku i ni jedno drugo ime, sem sa tog spiska.

ADVOKAT EMMERSON: To je tačno.

SUDIJA ORIE: Dakle, imamo u zapisniku sve što je pisalo u spisku.

ADVOKAT EMMERSON: To je tačno.

SUDIJA ORIE: A ako nije bilo, sada u svakom slučaju imamo.

ADVOKAT EMMERSON: U redu. A drugi dokument je izveštaj istražitelja o razgovoru sa porodicom Sadikaj.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: To je 48, dokazni predmet Odbrane, označen u svrhu identifikacije. Mi predlažemo na usvajanje.

SUDIJA ORIE: Gospođo sekretar, najpre da rešimo pitanje tog izveštaja. To nije potpuni izveštaj. Veliki delovi su ... da li ste vi to dobili u tom obliku?

ADVOKAT EMMERSON: Da, to je redigovani dokument i tako je obelodanjen Odbrani.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: Nemamo prigovor, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da, ali Pretresno veće ne želi da uvek ima posla sa redigovanim verzijama dokumenata, ne samo zato što Odbrana gubi neke informacije o kontekstu, koji može biti potpuno irelevantan, i mogao bi da bude štetan ako bi bio obelodanjen. Istovremeno, jedina strana koja to može sada da proveriti je Tužilaštvo, a Pretresno veće obično ne želi da bude prepušteno isključivo Tužilaštvu po tim pitanjima, kao što ne bi želelo da bude prepušteno samo Odbrani.

TUŽILAC DI FAZIO: Nisam vas najbolje razumeo časni Sude. Da li vi kažete da biste želeli da vidite celokupni dokument?

SUDIJA ORIE: Pa mogli biste to da razmotrite kao mogućnost, a onda me naravno interesuje da li se Odbrana slaže s tim, da mi imamo uvid u ceo dokument premda Odbrana nema.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Mislim da možete da predvidite koji će biti naš odgovor.

SUDIJA ORIE: Da, ja sam dobar u pogađanju.

ADVOKAT EMMERSON: Ne bih mogao ništa više da vam kažem. Mi bismo to morali da pogledamo. Odbrana mora da bude upoznata kako bi mogla upućeno da odgovori. Većina redigovanja u ovom dokumentu se ne odnosi na ovaj konkretan razgovor. Ima puno drugog materijala pre ovog razgovora, gde vidite da ima jako puno redigovanih stranica, ali ima jedan deo, otprilike dva ili tri reda koji je redigovan pri dnu 6. stranice i slično pri vrhu 7. stranice i zatim još jedan veći deo nakon toga. Drugim rečima, u tom razgovoru ima dva kraća dela, koji su redigovani, a moguće je da se treći takođe odnosi na to ili nešto drugo. Ali kad je reč o ovim većim redigovanim delovima na stranicama 1, 2, 3, 4, i 5, mislim da je očigledno da se to odnosi na ispitivanja, koja se ne tiču ovog konkretnog svedoka.

SUDIJA ORIE: Dobro. Dakle vi to prihvatate. Da li bi onda gospodin Di Fazio mogao da vas uveri koji su razlozi za to redigovanje. Da li vi možete da to međusobno rešite? Jer, ponekad postoje načini da se pronađe rešenje da se obe strane slažu, a onda ako se strane slažu, Pretresno veće manje okleva da prihvati dokument u tom obliku.

ADVOKAT EMMERSON: Mi ćemo o tome međusobno razgovarati. Hvala.

SUDIJA ORIE: Da, hvala vam. Ali u svakom slučaju potreban je broj.

sekretar: Časni Sude, oba dokumenta već imaju brojeve. To su D14 i D15.

SUDIJA ORIE: Malo oklevam gospodine Emmerson, jer vi ste dobili redigovanu verziju dokumenta i vi se ne žalite, što ste dobili redigovanu verziju i vi ga nudite na usvajanje. I Pretresno veće je to koje zbog toga pravi problem. Dakle ispada da je svet okrenut naopako. Ipak, Pretresno veće će prihvatiti redigovane dokumente, ukoliko je Odbrana zadovoljna s tim i ne protivi se tome.

ADVOKAT EMMERSON: Da li mogu da o tome razgovaram sa gospodinom Dutertreom pa ćemo vam se onda obratiti.

SUDIJA ORIE: U redu. Zatim šest dokumenata, 1, 2, 3, 4, 5, 6, koje je Pretresno veće dobilo kao uvod za unakrsno ispitivanje poslednjeg svedoka. Molim da se dodele brojevi za te dokumente.

sekretar: broj 1. će biti dokazni predmet D16, označen za identifikaciju. broj 2. će biti dokazni predmet D17, označen za identifikaciju. Broj 3. će biti dokazni predmet D18, označen za identifikaciju. Broj 4. će biti dokazni predmet D19, označen za identifikaciju. Broj 5 će biti dokazni predmet D20, označen za identifikaciju, a broj 6. će biti dokazni predmet D21, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala vam gospođo sekretar. Nijedan nije pod pečatom, gospodine Emmerson, zar ne? Ne. Da li ima još nekih pitanja u vezi sa dokumentima? Ako ne, molim da poslužitelj uvede sledećeg svedoka u sudnicu. A to će biti, gospodine Di Fazio?

TUŽILAC DI FAZIO: Oprostite, nisam shvatio da mi postavljate pitanje. To je brat Goran Vlahović.

SUDIJA ORIE: Da nisam želeo da ja napravim neku grešku, jer ima toliko porodičnih imena.

TUŽILAC DI FAZIO: Mislim da je to osoba koja će sada ući na vrata.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Dobar dan gospodine Vlahoviću. Pretpostavljam da ste vi gospodin Vlahović. Pre nego što svedočite pred ovim Sudom, potrebno je da date svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, samo istinu i ništa osim istine. Poslužitelj vam je upravo uručio tekst svečane izjave. Molim da date svečanu izjavu.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine Vlahoviću, izvolite sedite.

svedok: Goran Vlahović

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ: Hvala.

SUDIJA ORIE: Prvo će vas ispitivati gospodin Di Fazio, predstavnik Tužilaštva. Gospodine Di Fazio izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DI FAZIO

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, kao što ste upravo čuli, ja se zovem di Fazio. Nas dvojica ranije nismo razgovarali, pa sam želeo da se predstavim. Ja sam jedan od tužilaca u ovom predmetu. Molim sudskog poslužitelja da pomakne grafoskop, jer ne vidim lice svedoka. Hvala. Recite nam molim vas prvo kako se zove selo...

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, u ovakvim situacijama, zar ne bi trebalo da počnemo s imenom prezimenom, datumom rođenja...

TUŽILAC DI FAZIO: Svakako. Naravno. Hvala što ste me podsetili.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Recite nam molim vas, prvo vaš datum rođenja.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: 16. 06. 1974.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A sada molim vas vaše puno ime i prezime.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Vlahović Goran.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Recite Pretresnom veću gde ste rođeni.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: U Dečane/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Mislite na opštinu Dečane/Dečan?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I još par detalja. U kom selu u opštini Dečane/Dečan?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ratiš/Ratishi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U ovom predmetu nije sporno da postoje dva Ratiša/Ratishi: Gornji Ratiš/Ratishi i Epërm i Donji Ratiš/Ratishi i Ultë. Iz kojeg ste vi?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Iz Gornjeg Ratiša/Ratishi i Epërm.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A kad bih vas pitao šta ste po nacionalnosti, šta biste odgovorili?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Srbin.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. A sada molim vas pokušajte da se prisjetite početka 1998. godine. Da li ste tada bili zaposleni i ako jeste šta ste radili?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jesam. Radio sam u Dečane/Dečan kao kondukter.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kondukter čega?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: *Autoprevoz* Peć/Pejë – Dečan/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da ne bude nikakve zabune, to je bila autobuska firma i vi ste bili kondukter u autobusu. Da li je to tačno?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koliko dugo ste radili na tom poslu 1998. godine u tom trenutku?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Od 1996.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A čime ste se bavili pre toga?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pre sam radio u Dečane/Dečan u jednoj pilani.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Jeste li odslužili vojni rok?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gde?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: U Prištini/Prishtinë.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I koliko dugo?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Dvanaest meseci.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste se specijalizovali u nekom rodu tokom služenja vojnog roka?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste ikada prošli obuku za policajca?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste 1997. ili početkom 1998. bili pripadnik nekih rezervnih snaga? Kad kažem „rezervne snage“ mislim na rezervnu policiju ili rezervnu vojsku.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Treba mi još više vaših ličnih podataka, pa vas lepo molim da nam kažete sledeće: želeo bih da nam opišete vašu porodicu. Prvo, da počnemo s vašim roditeljima. Molim vas da nam prvo date imena vaših roditelja a onda i braće i sestara i krenite od najstarijih prema najmlađima. Počnimo prvo sa vašim roditeljima.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Vlahović Milovan, Vlahović Milka,

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: To su vašu roditelji?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. A braća i sestre? Počnimo od najstarijeg pa idemo ka najmlađem.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Vlahović Nada.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Možete da nastavite.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Vlahović Novak.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Samo nastavite, sve dok ne kažete imena svih u porodici.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Vlahović Milojica, Vlahović Rade, Vlahović Natalija.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Gde su vaši roditelji živeli početkom 1998?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: U selu Gornji Ratiš/Ratishi i Epërm.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Tek toliko da me razumete, kad govorim o početku 1998. mislim na januar, februar i mart 1998. Gde ste vi u to vreme živeli?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Isto u Ratišu/Ratishi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je to isto selo, Gornji Ratiš/Ratishi i Epërm ili mislite na Donji Ratiš/Ratishi i Ultë?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Selo Gornji Ratiš/Ratishi i Epërm.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I da li ste živeli u istoj kući u kojoj su živeli vaši roditelji, ili ste imali svoju zasebnu kuću?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: U istoj kući.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kako ste odlazili na posao u tom periodu?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Odlazili smo autom.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Molim vas da usporite sa svojim odgovorima, jer vaši odgovori moraju da budu prevedeni, pa je svima nama malo lakše, ako prvo saslušate pažljivo moje pitanje, a onda kada ja završim, odgovorite na njega. Dakle, kažete „išli smo autom“. Ko je to išao autom iz Gornjeg Ratiša/Ratishi i Epërm na posao?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Moj brat i ja smo išli.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koji to brat?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Novak.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A koji je to auto bio?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: *Mercedes*.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koji model?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: 123.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je svako od vaše braće i sestara imao svoj auto, ili je to bio jedini auto u porodici?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Imali smo još auta.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Jesu li to bili isto *Mercedesi*, ili je ovaj koji ste sada pomenuli bio jedini *Mercedes* u porodici?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Bio je još jedan *Mercedes*.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koji model?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: 190.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Početkom 1998, imajte opet na umu da tu mislim na period negde od januara do marta, recite nam da li ste imali nekih problema prilikom svakodnevnog vožnje na posao iz Gornjeg Ratiša/Ratishi i Epërm?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nismo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li vam je bilo poznato, ili da li ste imali neke informacije o tome, da je možda neko od vaših braće ili sestara imao probleme u to vreme?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato. Nije imao niko.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. A sada još nekoliko detalja o ljudima koji su živeli u Gornjem Ratišu/Ratishi i Epërm. Da li su tamo živele srpske porodice?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jesu u četiri kuće.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. A ostatak sela? Šta su oni bili po nacionalnosti, stanovnici ostatka sela?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Bili su Albanci i katolici.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A kada kažete „katolici“ mislite na Albance, koji su bili katolici ili na neku drugu nacionalnost katoličke vere?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa na Albance.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I konačno o ovome, rekli ste da su u selu bile četiri srpske kuće. Da li možete da nam kažete koliko je još bilo albanskih kuća u selu?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam tačno.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Ne tražim od vas neki precizan broj, ali zanima me otprilike, da li su te četiri srpske kuće bila većina ili manjina? Dajte nam nešto približno.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Manjina.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Znači Srbi su bili u manjini.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Pitao sam vas nekoliko pitanja o prvih par meseci 1998. godine i o tome, da li ste vi ili članovi vaše porodice imali problema prilikom odlaska na posao u tom kraju. Vi ste rekli da niste. Morate da imate na umu ono što sam vam malopre rekao, da sačekate moje pitanje, jer sporo govorim, a tek onda molim vas da odgovarate. Dakle ono što želim da vas pitam je da li e i u aprilu sve išlo bez problema prilikom odlaska iz Gornjeg Ratiša/Ratishi i Epërm na posao?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jeste, negde do 20 aprila.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Na taj datum ćemo se još vratiti, ali recite nam prvo, do tada nije bilo nikakvih problema u dolasku iz vašeg sela do nekih većih gradova, do Peći/Pejë ili do Dečana/Dečan?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije bilo problema.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dobro. A sada hajde da se pozabavimo vremenom oko 20. aprila. Recite nam prvo da li ste oko 20. aprila i dalje živeli u Gornjem Ratišu/Ratishi i Epërm s vašim roditeljima?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Do 21. jesam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A 21. Aprila, da li ste otišli na posao, ili ste ostali u Gornjem Ratišu/Ratishi i Epërm? Recite Pretresnom veću, šta ste učinili tog dana?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Otišao sam na posao.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kako ste tog dana išli na osao?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Isto autom.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kojim aurom?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Mercedesom.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste tog dana sami išli na posao. ili je neko iz vaše porodice, ili bilo ko drugi sa vama išao na posao?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: S mojim bratom.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kojim? Kako se zove?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Novak.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koji je bio Novakov posao u to vreme?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Vozio je u *Autoprevozu* Peć/Pejë.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Izvinite, da li je to bila ista firma u kojoj ste i vi radili?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A šta je bio njegov posao u *Autoprevozu*?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da vozi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li su vaši roditelji imali telefon u kući?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Tog dana, kad ste otišli na posao, 21. aprila 1998. godine da li ste videli vaše roditelje tog dana?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Tog dana smo ih videli i više nismo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste otišli na posao tog dana i normalno obavljali svakodnevne poslove?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jesam, tog dana.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste pokušali da se vratite kući tog dana?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jesmo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kažete „jesmo“. Na koga sve to tačno mislite, kad kažete jesmo?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Na mene i brata.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: To je Novak?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste uspjeli da se vratite kući?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nismo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Recite Pretresnom veću, zašto ne? Šta vas je sprečilo da se vratite kući?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa nisu nam dali. Putevi su bili blokirani.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dobro, idemo sada korak po korak. Kako ste ustanovili da su putevi blokirani? Odnosno zašto ste se uopšte o tome raspitivali? Ili možda da preformulišem pitanje. Kako ste saznali da su putevi blokirani?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa policija nije dala da se dole prođe.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koja policija i gde su tačno bili?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: U Dečane/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ja bih želeo da Pretresnom veću opišete, kako je došlo do toga da su vas oni sprečili da idete dalje? Da li je to bila neka barikada na putu, ili ste se vi okolo raspitivali, da li ste se zaustavili, da li su vas policajci zaustavili, da li su došli da vam nešto kažu. Opišite svojim rečima Pretresnom veću, kako je došlo do toga da vas je policija obavestila da ne možete da idete nazad?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa policija je bila tu u Dečane/Dečan i nije nam dala da idemo tamo. Rekli su da je blokirani put i da ne može da se ide.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste vi i vaš brat tada bili u vašem automobilu pokušavajući da idete kući?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Znači, policija vas je zaustavila na barikadi na putu i rekla vam da ne možete da idete dalje. Da li sam vas dobro shvatio?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste se kod policije raspitivali zašto ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jesmo. Kažu da je put bio blokiran, da ne može da se ide tamo. Da je opasno.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da i ste pitali policiju šta je to blokiralo put? Da li je to neko drvo palo ili odron zemlje? Neki naoružani ljudi? Šta je to blokiralo put? Pretresno veće bi to želelo da zna.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Rekli su nam da su naoružani ljudi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste od njih pokušali da saznate više detalja o tome, kakvi naoružani ljudi?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nismo ih više ništa pitali.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste bili zabrinuti za vaše roditelje?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jesmo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Budući da ste bili zabrinuti za vaše roditelje, da li ste pokušali da se još više raspitate o tome, da li je moguće da se vratite u Gornji Ratiš/Ratishi i Epërm i da vidite da li su vaši roditelji tamo?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pokušali smo, ali nije moglo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Znači rekli ste da ste pokušali, ali da se nije moglo. Recite Pretresnom veću šta ste to tačno pokušali što se nije moglo?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa pokušali smo da idemo i drugim putem, ali nije moglo da se ide.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Recite Pretresnom veću koji je to uobičajeni put kojim biste išli po završetku posla? Kroz koja biste to tačno mesta išli? Samo trenutak, samo trenutak, samo trenutak. Dozvolite da završim. Kroz koja sela biste normalno prošli pri povratku u Gornji Ratiš/Ratishi i Epërm, a nakon što nam to opišete, kažite molim vas Pretresnom veću koji je to još drugi put postojao, kojim ste vi pokušali da prođete, nakon što ste čuli da je uobičajeni put blokiran? Dakle, opišite nam prvo uobičajeni put, a onda ovaj drugi put.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Išli smo prvo *Luka*, Požar/Pozhar, Ljumbarda/Lumbardh i Ratiš/Ratishi. A drugi put je Crnobreg/Carrabreg, Prilep/Prelep, Rznić/Rzniq, Ratiš/Ratishi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I koliko ste daleko uspeli da idete tim drugim putem?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Samo do Prilepa/Prelep.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Šta vas je tu zaustavilo?
SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Isto policija.

SUDIJA HOEPFEL: Koja policija? Ista policija koja vas je zaustavila i ranije?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ: Da, ista policija.

SUDIJA HOEPFEL: A koja je to policija?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ: Srpska policija.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste kod te druge policijske barikade, na kojoj su vam rekli, da ne možete da idete dalje, dobili neke informacije o tome kakva je situacija tamo dalje niz put?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Dobili smo samo, da je put isto blokiran, da ne može da se ide tamo. I nisu nas pustili.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste onda pokušali da saznate nešto više detalja od policije? Šta je to blokiralo put? Kada bi se putem ponovo moglo proći? Nešto u tom smislu?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pokušali smo, ali nisu znali da nam kažu ništa.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste bilo na prvoj, bilo na drugoj barikadi na kojoj su vas zaustavile grupe policajaca pokušali da saznate od policije, ko je to tačno blokirao put?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Samo su rekli da su naoružani. Nisu nam rekli ništa više.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dobro, i u toj situaciji šta ste onda učinili?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Vratili smo se u Dečane/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I da li ste sledećih dana pokušali da se vratite u Gornji Ratiš/Ratishi i Epërm?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pokušali smo, ali nije moglo više uopšte. Nisu puštali ljude tuda.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kažete „pokušali smo...“ pa vas molim da kažete Pretresnom veću, ko je to tačno bio. Rekli ste nam da ste vi i Novak pokušali da se odvezete natrag kući. Ko je pokušao da se vrati u Gornji Ratiš/Ratishi i Epërm kasnije?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: I Novak i ja.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste to pokušali da učinite na isti način? Seli ste u auto i pokušali da pronađete neki put kojim može da se prođe do tamo?

SUDIJA ORIE: Isto. Seli smo u auto i cestom isto. Nema drugo.

SUDIJA HOEPFEL: Oprostite što prekidam. Ko je vozio?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ: Novak.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I jeste li imali uspeha sledećih dana, kada ste pokušali da sednete u auto i pokušali da se odvezete tamo?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nismo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Zašto niste mogli da prođete?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Zato što je bio zatvoren put i nisu nas puštali da idemo tamo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li sam vas dobro shvatio: policija je postavila barikade i policija vas nije pustila da prođete? Jesam li vas dobro shvatio ili je to neko drugi bio, ko vas nije pustio da prođete?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da policija nas nije pustila.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste bili u kontaktu s nekim drugim članovima vaše porodice osim Novaka, tokom tih prvih nekoliko dana nakon 21 aprila?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jesmo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: S kime ste bili u kontaktu?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Sa Radetom, sa Mićom.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li su vaša braća pokušala da uspostave kontakte s vašim roditeljima i ako jesu, kako su to pokušali?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa pokušali su isto kao i mi, ali nije moglo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Mislite da kažete, da su i oni pošli automobilom, pa su ih zaustavili, ako sam dobro shvatio?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dobro, da li je neko pokušao još nešto drugo: da stupi u kontakt s vašim roditeljima, osim da se tamo odveze autom?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Više onda nismo pokušali. Nije moglo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Pomenuli ste... izvinite... da li je vaš brat Rade imao prijatelje među Albancima katolicima početkom 1998?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jeste, u Đakovici/Gjakovë.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li vam je poznato da je on pokušao da pribavi pomoć od takvih ljudi, da stupi u kontakt s vašim roditeljima?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Recite šta znate o tome. Objasnite Pretresnom veću šta je on to pokušao da učini?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pokušao je da pošalje, da vide dole, da li su kući tamo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li znate ime te osobe koju je on pokušao da pošalje do kuće da proveriti?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nuo Alakaj.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste vi razgovarali sa Nuom Alakajem, ili je samo Rade s njim razgovarao.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Samo Rade.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste vi bili prisutni, kada je Rade razgovarao sa Nuom o tome da on treba da ode i da vidi vaše roditelje?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li vam je Rade ikada rekao šta su bili rezultati tog pokušaja?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Šta vam je rekao?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Rekao je da kada je Nuo bio tamo, da nisu bili kući. Da su ih već bili odveli.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ako sada razmislite ponovo o 21. aprilu, recite nam koliko dana nakon 21. Aprila, ste vi saznali da je Rade zamolio Nua za pomoć? Koliko je vremena prošlo?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa ne znam tačno.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je taj metod da koristite nekog prijatelja, da se raspita šta se desilo s vašom porodicom, korišćen i kasnije? Da li ste se obraćali nekim drugim ljudima, a da vi za to znate?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da, brat Mića isto je našao jednu komšiku Fazu Haradinaj.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ko je vaš rođak?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Mića.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kako se Mića preziva?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Vlahović.

TUŽILAC DI FAZIO: Kada bi časni Sud želeo da napravimo pauzu?

SUDIJA ORIE: U narednih pet minuta. Ako je ovo odgovarajući trenutak?

TUŽILAC DI FAZIO: Jeste.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Vlahoviću, sada ćemo otići na pauzu. Da, gospodine Emmerson, da li je potrebno da svedok ostane prisutan?

ADVOKAT EMMERSON: Ne nužno.

SUDIJA ORIE: Molim poslužitelja da izvede svedoka iz sudnice. Imaćemo pauzu od 20 minuta.

ADVOKAT EMMERSON: Ovo se odnosi na nešto što treba da se uradi tokom pauze.

SUDIJA ORIE: Da.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite.

ADVOKAT EMMERSON: Interesuje me, da li bi neko mogao da bude u pratnji svedoka tokom pauze?

SUDIJA ORIE: U pratnji svedoka?

ADVOKAT EMMERSON: Da.

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Vi ne navodite razlog za to, a osim toga praksa je gospodine Emmerson, da svedok pauzu provede u prisustvu službenika iz Službe za žrtve i svedoke.

ADVOKAT EMMERSON: U tom slučaju, to je onda sve...

SUDIJA ORIE: Ne smeju da napuste zgradu, ili da se slobodno kreću.

ADVOKAT EMMERSON: Upravo me je to interesovalo, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Nastavićemo sa radom u 18.05.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, molim nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Pomenuli ste rođaka, koji vam je pomagao da se raspitate. Mislim da ste rekli da se... Molim da zapravo ponovo kažete kako se on zove?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Vlahović Milojica, to je brat.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A kakav je nadimak, deminutiv za Milojicu?

prevodilac: Prevodioci nisu čuli odgovor.

TUŽILAC DI FAZIO: Ponoviću svoje pitanje.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je on imao kraću verziju svog imena? Kako su ga prijatelji zvali? Milojica, ili su koristili neki nadimak?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Mića.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I gde je on živeo?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: U Ratišu/Ratishi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koje mu je bilo zanimanje?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nastavnik.

SUDIJA HOEPFEL: Oprostite, rekli ste Milojica Vlahović, brat, a pitali su vas za vašeg rođaka. Da li je on bio vaš rođak ili brat? Molim da nam to razjasnite.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ: Brat.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Pre pauze govorili ste o pokušaju da dobijete pomoć gospodina koji se zove Faza, i pomenuli ste, da se jedan rođak obratio tom čoveku. Kako se zove taj rođak?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne rođak, nego brat je poslao Fazu.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, molim za trenutak strpljenja, samo da proverim šta piše u transkriptu.

ADVOKAT EMMERSON: Dok se to radi, mislim da gospodin Di Fazio ima problem sa polom. Mislim da je Faza zapravo žensko.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Pre pauze ste rekli: „moj rođak je otišao do komšije Faze Haradinaj“. Ja sam vas pitao: „ko je vaš rođak“. Vi ste rekli „Mića“. Onda sam vas ja pitao „kako se preziva Mića“, vi ste rekli: „Vlahović“. Da li mate rođaka koji se zove Mića Vlahović?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne. To je brat Mića. Milojica Vlahović. To je brat.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Sad je to jasno. Hvala. Dakle, da li je vaš brat išao i raspitao se kod te gospođe Faze Haradinaj?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da, ona je živela u Đakovici/Gjakovë, ali je živela isto i u selu, pa je brat išao kod nje i ona je otišla tamo da vidi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Hvala. Sad je to jasno. Da li ste bili prisutni kada je brat razgovarao sa Fazom i zamolio je da to uradi ili vam je to brat ispričao, kako joj se obratio?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne, brat mi je ispričao.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste ikada saznali, da li je Faza uspeła da stupi u kontakt, ili je uspeła da sazna nešto o vašim roditeljima?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da, brat joj je rekao i ona je otišla tamo i bila je do kuće. Bili su u kući tada. Ali nisu dali da izlaze iz kuće, da se kreću.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. I to vam je ispričao vaš brat. Mislim da je to Rade, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne, Mića, za Fazu, Mića.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Hvala što ste me ispravili. Znam da je prošlo puno vremena od tada, ali pokušajte da nam kažete kako vam je to Mića ispričao. Konkretno, šta je rekao u pogledu toga, da su oni u kući i da ne mogu da odu? Da li se sećate kojim rečima je to opisao, ako možete da se priselite, recite nam, ako ne možete recite da ne možete.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato, da li je bilo nekih drugih pokušaja, da se stupi u kontakt sa vašim roditeljima, tako što bi neki drugi ljudi otišli i pokušali da razgovaraju sa njima?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Svi ti ljudi kojima se vaša porodica obratila, kako bi pokušala da stupi u kontakt s vašim roditeljima u selu, recite nam koje su nacionalnosti ti ljudi?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Albanci i katolici.

SUDIJA HOEPFEL: Znači Albanci, ili ne?

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li možete da odgovorite na pitanje sudije?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala. Molim nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U svakom slučaju, ti naponi nisu urodili plodom, i više nikada niste ponovo videli svoje roditelje, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nismo ih više nikad videli.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koliko su tada imali godina vaši roditelji?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Majka je imala oko 58, a otac 53.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Želeo bih da vas sada upitam nešto o vašoj braći i o poslu koji su obavljali. Rekli ste nam da je Novak radio kao vozač autobusa. Koliko dugo je on obavljao taj posao do početka 1998?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa ne znam tačno.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li biste mogli da nam kažete, da li je celog života radio taj posao, ili je tek bio počeo da radi kao vozač autobusa?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne, počeo je kao vozač od 1991, mislim.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je ikada radio kao policajac, ili je bio profesionalni vojnik?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nije.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A vaš brat Rade, koje je bilo njegovo zanimanje?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Rade je radio u policiji.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koliko dugo je on bio policajac?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Od 1990. ili 1991, ne znam tačno.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je taj posao radio i početkom 1998. i to posebno u aprilu 1998?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gde je bio razmešten, gde je bila kancelarija ili mesto gde se javljao na dužnost svakog dana?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Đakovica/Gjakovë.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li vam je poznato kakav je on bio policajac? Možda bi trebalo da budemo malo jasniji. Policajci obavljaju razne poslove. Neki su istražitelji, neki su detektivi, a neki su činovnici. Interesuje me kakav je posao vaš brat Rade obavljao u policiji?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Običan policajac.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U uniformi?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je taj posao obavljao i nakon nestanka vaših roditelja, odnosno, nakon što ste poslednji put videli svoje roditelje? Dakle, da li je nastavio da obavlja taj posao i tokom ostalog dela godine?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Brat Milojica, recite nam koje je njegovo zanimanje?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nastavnik.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li poznajete gospodina po imenu Zvonko Marković?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Poznajem.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Šta je on radio početkom 1998?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Radio je kao poštar.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gde je on radio u aprilu ... nismo čuli, molim da ponovite odgovor.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: U Streoce/Strellci.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je ikada radio u Rzniću/ Rrznijq?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam. Ne sećam se.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je ikada postao policajac, ili da li je ikada bio pripadnik rezervnog sastava policije?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja da znam, nije.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste imali nekog kontakta s njime...no, da preformulišem. Nakon što ste poslednji put videli žive svoje roditelje, da liste vi ikada ponovo imali nekog kontakta sa Zvonkom Markovićem?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa gledali smo se ponekad.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gde? Gde ste se vidali?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: U Dečane/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li znate gospodina po imenu Halil Sadikaj?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A Salih Sadikaj?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li znate za selo Dašinovac/ Dashinoc?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa znam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koliko je Dašinovac/ Dashinoc udaljen od vašeg sela?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Oko pet ili šest kilometara.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li znate za selo u vašem kraju koje se zove Dashinoc?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je Dašinovac poznat po još nekom imenu?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON: Mislim da je možda došlo do nesporazuma.

SUDIJA ORIE: Da. Sve zavisi kako se to izgovori.

ADVOKAT EMMERSON: Mi znamo da je Dashinoc albansko ime za Dašinovac.

SUDIJA ORIE: Da. To nalazimo i u optužnici i vi koristite oba imena, premda obično citirate albansko ime tog sela. Da pitamo svedoka. Svedoče, Pretresno veće je do sada saslušalo neke iskaze i videlo karte gde piše da je Dašinovac na albanskom Dashinoc. Da li vam to zvuči poznato?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ: Dašinovac da, Dashinoc ne.

SUDIJA ORIE: Mnoga sela u vašem kraju imaju imena i na srpsko-hrvatskom i na albanskom. Da li ste ikada čuli kako se na albanskom zove selo Dašinovac?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ: Ne.

SUDIJA ORIE: Onda predlažem da ne komplikujemo. Molim braniocima da govore o Dašinovcu. Izvolite nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala časni Sude.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U septembru 1998, da li ste otišli u selo Dašinovac/Dashinoc?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A u aprilu 1998, da li ste tamo išli?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste odlazili u to selo u periodu između aprila i septembra?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nismo odlazili, a nije moglo ni da se ide.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: Hvala. Gospodine Emmerson, vi ćete prvi unakrsno ispitivati svedoka. Gospodine Vlahoviću, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Emmerson. On je branilac gospodina Haradinaja. Gospodine Emmerson izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT EMMERSON

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, pre nekoliko trenutaka, kada ste počeli sa svedočenjem, rekli ste nam da vi lično nikada niste bili pripadnik nekog rezervnog sastava policije ni 1997. ni 1998. Da li je to tačno? Da li ste ikada bili pripadnik rezervnog sastava policije u bilo kom trenutku? Oprostite, nisam čuo vaš odgovor.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A vaš brat Novak, da li je on ikada bio pripadnik rezervnog sastava policije?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Bio je, ali ne znam tačno kad.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Znači bio je. ali ne znate kada?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li je to bilo tokom rata?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam tačno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Oprostite, ali ja sam shvatio da vas je gospodin Di Fazio pitao o tome. Moram da pogledam šta piše u transkriptu. To je strana 88. redovi 12. i 13. „, da li je ikada radio kao policajac? “ To vas je pitao gospodin Di Fazio u vezi sa Novakom, dakle, da li je ikada bio policajac ili profesionalni vojnik. Vi ste rekli “ne“. Da li je Novak radio kao policajac, ili nije?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Radio je u rezervi.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A ljudi koji su bili u rezervnom sastavu, oni su nosili uniforme, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I nosili su i automatsku pušku AK-47, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam koji kalibar.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Nosili su automatsko oružje, zar ne? Vi znate šta je automatsko oružje, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nosili su, ali ne znam koje.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste ikada videli svog brata Novaka sa automatskom puškom?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Imao je neko oružje, ali ne znam koje.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A Zvonko Marković? Rekli ste nam maločas, da koliko je vama poznato, on nije bio pripadnik rezervnog sastava policije, ali to nije tačno gospodine Vlahoviću, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa ne znam da je bio. On je radio u Streoce/Strelci kao poštar.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: On je vaš rođak, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vaše porodice su veoma bliske, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vi ste se često viđali, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa nismo često.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, ispravite me ako grešim, on ima brata, Zvonka? Nisam čuo vaš odgovor. On ima brata, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da. Ima.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Kako se on zove?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Rade.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Koliko je vama poznato, da li je Rade bio pripadnik bilo kog policijskog sastava?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: U redu. Da razjasnimo onda situaciju. Koliko je vama poznato, vi jeste znali da je Novak bio pripadnik rezervnog sastava policije, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Znao sam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ali niste znali da su Zvonko i Rade Marković, dakle obojica, bili pripadnici rezervnog sastava policije?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li vas iznenađuje da su oni obojica dali izjave, u kojima su rekli, da su bili pripadnici rezervnog sastava policije tokom tog vremenskog perioda? Da li vas to iznenađuje?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa ja ne znam za to. Ja nisam ni bio tu, ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dakle, nikada se nije o tome govorilo u vašoj porodici, da su vaši rođaci pripadnici rezervnog sastava policije?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: U našoj porodici nije.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, ja ću vam sada reći šta je vaš brat pod zakletvom rekao o vama. On je tokom svedočenja izjavio „verujem da je on“ Goran „bio takođe pripadnik rezervnog sastava policije. “ Pitali su ga, „da li ste ga videli u uniformi sa oružjem“, a on je odgovorio „najverovatnije, da“. Pitanje „da li sam onda ispravno shvatio da od četvoro braće vi, Milojica, ste jedini koji niste bili u policiji? “. I on je rekao „da“. Gospodine Vlahoviću, da li ste bili u policiji?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li biste mogli da nam kažete zašto bi vaš brat mogao da nam kaže da jeste?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam. Možda je pogrešio.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Koliko često ste u to vreme vidali Milojicu?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam bio u Crnu goru i gledao sam ga ponekad.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Oprostite, kada ste bili u Crnoj gori?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Bio sam i 1998. i 1999. posle.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Kada ste otišli 1998. i kada ste se vratili na Kosovo?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Otišao sam 1998. negde oko juna, ja mislim, ne znam tačno datum.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A kada ste se vratili?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa kada smo našli oca, septembra sam se vratio tada. I onda sam opet otišao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li vi ovde sada tvrdite da niste bili na Kosovu ni jednog trenutka između juna i septembra 1998?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A nakon septembra 1998. ste bili na Kosovu?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste tada bili u rezervi policije?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Kažete da je vaš brat Rade bio redovni policajac. Šta tačno mislite pod tim? U čemu je razlika između redovnog policajaca i neke druge vrste policajca?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pa radio je stalno tu. Bio je aktivan stalno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li znate za neke vrste specijalnih jedinica u policiji u to vreme na tom području?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Nije vam poznato to da je policija imala i neke vrste paravojnih snaga?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste čuli za PJP gospodine Vlahoviću?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ja vam ovde želim reći to, da je vaš brat Rade bio u paravojnim formacijama policije, u jednoj specijalnoj jedinici koja se zvala PJP. Da li vi to niste znali?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja to nisam znao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, ja tvrdim da ste vi bili ne samo na Kosovu, nego i u Dašinovcu/ Dashinovc početkom septembra 1998. Tvrdim da su vas tamo videli zajedno s vašom braćom, dok pljačkate albanske kuće i tučete jednog starijeg čoveka po imenu Shaban Sadikaj.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: To nije tačno.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A osim toga u aprilu 1999. videli su vas kako stojite ispred policijske stanice u Dečanima/Dečan dok je konvoj albanskih izbeglica tuda prolazio, a jedan stariji čovek iz Dašinovca/ Dashinovc po imenu Ahmet Sokolaj izvučen je iz konvoja, pretučen i ubijen. Vi ste bili tamo.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam bio tamo uopšte. Nije tačno to.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, u jednom od prethodnih pitanja rekli ste Dashinoc.

ADVOKAT EMMERSON: Izvinjavam se. Dašinovac, Dašinovac.

SUDIJA ORIE: Pitajte svedoka da li bi njegov odgovor bio isti

ADVOKAT EMMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: Da ste drugačije izgovorili ime sela?

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ste čuli za incident u kome je jedan starac iz Dašinovca/ Dashinovc izvučen iz kolone i pretučen na smrt? A to su učinili pripadnici srpskih paravojnih formacija. Da li ste čuli za taj slučaj?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam čuo za to uopšte.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li vam je Staniša Radošević prijatelj?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li ga uopšte poznajete?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Znam ga iz viđenja.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A sada nekoliko pitanja o vašem iskazu o Nuom Alakaju, albanskom katoliku, koji je prema vašim rečima razgovarao s bratom Radetom. Želeo bih da budem sasvim jasan u vezi s tim šta ste nam vi rekli. Pre pauze kad su vas pitali o gospodinu Alakaju, postavljeno vam je sledeće pitanje „da li ste vi lično s njim razgovarali ili je samo Rade imao kontakte sa Nuom? “ i vi ste rekli „samo Rade“. Onda vam je postavljeno pitanje „da li ste ikada bili prisutni kada je Rade razgovarao sa Nuom Alakajem i tražio od njega da ide da vidi vaše roditelje i vi ste rekli „Ne“. Da li je to tačno? Da li ste ikada bili prisutni kada je Rade razgovarao sa Nuom Alakajem?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Nisam ja bio prisutan, kad je Rade razgovarao s Nuom.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Pročitaću vam jedan deo iz izjave koju ste vi dali i potpisali u julu 2004. Pročitaću vam sporo, kako bi to moglo da vam se prevede, jer to su reči koje ste vi potpisali. Tamo ste rekli sledeće: „negde oko jula 1998. jedan Albanac katolik, prijatelj Radetov, otišao je do sela sa namerom da naše roditelje izvede iz sela, ali nije mogao da ih pronade. Bio sam sa Radetom, kada je njegov prijatelj došao nazad iz Gornjeg Ratiša/Ratishi i Epërm i rekao nam je da se raspitao kod drugih u selu šta se dogodilo našim roditeljima. Taj Radetov prijatelj je rekao da su mu drugi u selu rekli, da su oni odvedeni“. Da li razumete ono što sam vam upravo pročitao?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Razumijem.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, ja ne ulažem prigovor, ali možda bi gospodin Emmerson trebalo da pročita i poslednju rečenicu u tom pasusu.

ADVOKAT EMMERSON: Da, znam. U poslednjoj rečenici stoji „ne znam ime tog Radetovog albanskog prijatelja. “ Ali kad su s vama razgovarali putem video-linka, vi ste tu mislili na Nua Alakaja. Možemo to da proverimo ali imam tu referencu.

SUDIJA ORIE: Možda da pitamo svedoka sledeće: kad ste razgovarali sa istražiteljima i kad ste dali ovu izjavu iz koje vam je jedan deo maločas advokat Odbrane pročitao, da li ste možda mislili na nekog drugog, kada ste govorili o Radetovom prijatelju? Da li je to mogao da bude neko drugi osim Nua Alakaja? Dakle, tada kad ste davali tu izjavu i kada niste rekli ime, da li ste mislili na osobu po imenu Nuo Alakaj?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ: Ne.

SUDIJA ORIE: Na koga ste onda mislili? Da li to znači da su dve različite osobe poslate u selo i da se raspitaju za vaše roditelje?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: A ko je ta druga osoba?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ: Ne znam ime sad.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dobro, da onda to razjasnimo. Vi ste nam neposredno pre pauze pomenuli Fazu Haradinaj i Nua Alakaja. Onda vas je tužilac pitao: „da li znate, da li je još neko drugi poslan u Gornji Ratiš/Ratishi i Epërm da potraži vaše roditelje“ i vi ste rekli „ne“. Vi ste nam, znači, rekli da ste znali samo za Fazu Haradinaj. To je jedna starija gospođa, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I jedan Albanac katolik po imenu Nuo Alakaj.

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li su ti ljudi, kao što ste nam rekli pre pauze, jedini ljudi za koje vi znate koji su poslani da traže vaše roditelje?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja za koje znam jesu, i ovaj što je bio, samo ime ne znam.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Zašto ste nam onda pre pauze rekli, da ne znate da je još neko drugi poslat da potraži vaše roditelje, gospodine Vlahoviću ?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam mislio na toga bez imena.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Ovaj čovek koga sada opisujete kao Albanca katolika, Radetovog prijatelja, to je onda treća osoba?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dobro. I taj čovek, njega ste videli kad se vratio i razgovarao sa Radetom. Da li je to tačno?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Zašto nam to niste pomenuli pre pauze?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Pomenuo sam da je bio čovek.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Dobro, imamo transkript, pa ćemo to da proverimo. Vratimo se onda na Nuo Alakaja. Kažete da vam je Rade rekao da je Nuo Alakaj otišao u selo i da vaši roditelji više nisu bili tamo. Da li je to tačno?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da su tada već bili odvedeni?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Znači, Nuo Alakaj koga niste čuli da govori, rekao je potpuno istu stvar kao i ovaj katolik Albanac, koga ste čuli da govori. Da li je to tačno?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Koji je išao prvi?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Prvo je bio Nuo Alakaj.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Da li možete da njega opišete? Kako izgleda?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Šta znam. Prošlo je dugo vremena. Ne znam. Stariji čovek.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: A ovaj drugi čovek koga ste sada pomenuli?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Isto je bio stariji čovek.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Vaš brat Milojica je danas ovde svedočio i rekao je da je Rade njemu rekao šta mu je rekao Nuo Alakaj, pogrešno, da su vaši roditelji oslobođeni u Prilepu/Prelep. Da li želite da ponovo razmislite o tome, šta ste vi rekli o tome, gospodine Vlahoviću?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Znam za tako. Ne znam drugo.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Jeste li sigurni u to što ste nam rekli, da vam je Rade rekao?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Znači ispada onda, da je Rade rekao nešto sasvim različito vašem bratu od onoga što je rekao vama o tom istom razgovoru?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ja ne znam. Meni je to rekao.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: Gospodine Vlahoviću, vi i vaša braća učestvovali ste u vršenju nasilja i odmazde nad albanskim stanovništvom u Dašinovcu/ Dashinovec u septembru, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON - PITANJE: I vi ste i sami bili rezervni policajac, kao i sva vaša braća osim Milojice. Vi ste nosili uniformu, imali ste automatsko oružje, išli ste i tukli Albance, zar ne?

SVEDOK GORAN VLAHOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON: To su bila sva moja pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala vam gospodine Emmerson. Gospodine Guy-Smith, da li ćete vi unakrsno ispitivati?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ne.

SUDIJA ORIE: Gospodine Harvey?

ADVOKAT HARVEY: Ne, hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, da li želite da dodatno ispitajte svedoka?

TUŽILAC DI FAZIO: Ne, časni Sude.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Vlahoviću, strane više nemaju pitanja za vas. Pretresno veće isto tako nema pitanja. Time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli ovamo da odgovarate na pitanja strana pred Tribunalom. Gospođo poslužiteljko, molim vas da ispratite svedoka iz sudnice.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, sledeći svedok je svedok 49. na provizornoj listi. Izvinite, to je pseudonim 49.

SUDIJA ORIE: Da.

(...)(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)(...)

TUŽILAC DI FAZIO: Pitam se, da li biste vi bili skloni tome, da se pitanje pozivanja tog svedoka odgodi do sutra. Sada je deset do sedam i trebalo bi da se posavetujem sa svojim kolegama o predaji izjave Odbrani, a i vama ukoliko to bude moguće. Ja ne znam šta se sve dogodilo tokom dana, jer sam bio ovde u sudnici, tako da vam ovog trenutka ne mogu ništa reći. Ja mislim da će Tužilaštvo biti u stanju, da vam o tome nešto više kaže sutra.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: Ali ne u ovom trenutku.

SUDIJA ORIE: Koliko ja shvatam, gospodin Emmerson se brine, ne samo oko toga da nije imao priliku da se pripremi za svedoka, kako bi on bio pozvan sada, u osam minuta do sedam, nego i sutra. Da li je tako?

ADVOKAT EMMERSON: Tako je. Tužilaštvo nije ispunilo obećanje, koje je dalo u vezi sa ovim svedokom. Ako sam dobro shvatio gospodina Di Fazioa, još uvek nije poznato da li će on uopšte biti pozvan sutra.

TUŽILAC DI FAZIO: Tako je.

ADVOKAT EMMERSON: Pa ako je to tačno, evo gledajte, sad je sedam uveče, a ja pojmama nemam kog svedoka ću unakrsno ispitivati sutra. Isto tako želeo bih da kažem, da sa svedocima koji slede nakon toga, na primer svedocima broj 6. po redosledu svedočenja, nemamo problema sa zaštitnim merama – Dragoslavom Stojanovićem i brojem 7. Mijatom Stojanovićem. Ali, nismo dobili nikakve beleške s pripremnih sastanaka u vezi sa tim svedocima.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, ja mislim da ne postoje nikakve beleške sa pripremnih sastanaka sa Stojanovićima.

SUDIJA ORIE: Da li je to zato, jer vi s njima nećete imati pripremnih sastanaka, ili pak nikakve beleške nisu do sada pravljene o takvom razgovoru?

TUŽILAC DI FAZIO: Do trenutka dok sam ušao u sudnicu, moje razumevanje je bilo, da ne postoje nikakve beleške sa pripremnih sastanaka sa Stojanovićima.

SUDIJA ORIE: To još uvek nije odgovor na moje pitanje. Moje pitanje je bilo: da li te beleške ne postoje zato jer vi ne nameravate da s njima obavite prethodni pripremni razgovor, pa onda nema ni beležaka, ili su pripremni sastanci održani, ali nikakve beleške nisu napravljene?

TUŽILAC DI FAZIO: Ja mogu da vam kažem, da sve dok nisam ušao u sud, da nije bilo pripremnog sastanka i beležaka sa tih sastanaka. Kad je pak reč o nameri da se održi pripremni sastanak sa svedokom, pošto sam ovde, jednostavno ne znam. Koliko sam ja shvatio, to se možda neće dogoditi, ali o tome će odlučiti gospodin Re.

(Pretno veće se savetuje)

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala. Evo sad bih mogao da vam kažem, časni Sude, ako mi dozvolite, da nije bilo pripremnog sastanka sa Stojanovićima.

SUDIJA ORIE: Dobro to su Stojanovići. Da se vratimo na svedoka 49. Dobili smo poruku upućenu gospodinu Reu, a kopija je upućena Emmersonu, Dixonu, Troopu, Rohanu, Guy-Smithu, Parku, Aksenovoj, Trapaniju, Willemsenu, van den Bergu, Harveyu, i timu Haradinaja u kojoj piše...

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: U toj poruci stoji „u prilogu su beleške sa pripremnog sastanka, izjava svedoka, i engleska verzija konsolidovane izjave“. Da li sam vas dobro shvatio, da vi niste očekivali radnu verziju, nego finalnu verziju?

ADVOKAT EMMERSON: Da, časni Sude. Mislim da se sećate, šta je gospodin Re ovde govorio. Svedocima će se pokazati izjava na jeziku koji razumeju, dobiće priliku da je isprave i da je potpišu. To je predlog koji je Tužilaštvo stavilo na papir, jutros. Isto tako, to je konkretno bilo rečeno za ovog svedoka i kad su ti dokumenti predati nama, predati su nam uz razumevanje da ćemo do kraja dana imati izjavu svedoka potpisanu na albanskom. I pod tim uslovima, mi se nismo usprotivili tome da se to sve dostavi i Pretnom veću, kako bismo svi radili na istom zajedničkom materijalu. Od onda se ništa nije dogodilo. Ja ne znam da li gospodin Di Fazio kaže da postoji problem u vezi sa pozivanjem tog svedoka uopšte sutra, ili to zavisi samo od toga, što taj dokument nije potpisan, ili tu postoji još i neki drugi problemi?

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, mi naravno znamo da su juče poslate neke informacije, znamo da postoji radna verzija konsolidovane izjave. Šta je dovelo do toga da se Odbrani ne pošalje finalna i potpisana izjava?

TUŽILAC DI FAZIO: Koliko ja shvatam, još nismo došli do konačne faze stavljanja potpisa na dokument.

SUDIJA ORIE: Dobro. Mislim da nije prikladno da Pretresno veće sada pita, zašto, jer tu može biti stotinu razloga.

ADVOKAT EMMERSON: Mogu li samo da pitam da li će Tužilaštvo tog svedoka da dovede sutra da svedoči ili ne?

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: Naša je namera da ga pozovemo da sutra dođe u ovu sudnicu.

SUDIJA ORIE: Ja mislim da u ovom trenutku Tužilaštvo ...

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude,

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: Da li će taj svedok da počne da svedoči, je nešto u vezi s čime vam ne mogu pružiti uveravanja, ni vama ni Odbrani. Jedino mogu da kažem, da smo došli do radne verzije izjave. Nismo došli do faze potpisivanja te radne verzije. Da, namera je Tužilaštva da tog svedoka dovede ovde u sudnicu, ali dalje od toga ja ne mogu ništa da vam kažem.

SUDIJA ORIE: To je situacija sa kojom se još nisam susreo na ovom Tribunalu, a to je da se neki svedok pozove, a da se onda ne ispituje.

TUŽILAC DI FAZIO: Da, situacija je neobična, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Malo je i misteriozna. Mislim da ne bi bilo prikladno da sada.... Dalje ispitujem gospodina Di Fazioa, o tome šta će se desiti, jer to je njegov svedok. On će ga pripremiti za svedočenje...

ADVOKAT EMMERSON: Mogu li ja, da nešto apsolutno jasno dam do znanja. Osim ukoliko ne dobijemo nalog da to učinimo, mi nećemo biti spremni da se pripremimo za sledećeg svedoka dok ne dobijemo beleške sa pripremnog sastanka, ako će ga biti. A ako nema pripremnog sastanka, onda bez prethodnog obaveštenja mi nećemo moći da te svedoke unakrsno ispituujemo sutra. Naravno, oni mogu da budu pozvani, da daju svoj iskaz u glavnom ispitivanju. Dopustite mi da pomenem još nešto. Vi ste do sada dobili dva kompleta pisanih podnesaka, jedan od Tužilaštva, jedan od Odbrane, o tome koje procedure

treba slediti. Možda ovo nije dobar trenutak, da govorim o predlogu Tužilaštva, međutim ipak, u pisanom dokumentu Tužilaštva, koji smo videli jutros, postoje i činjeničke i pravne pogreške, koje treba ispraviti. Ukoliko vi smatrate, nakon što ste videli te dokumente, da imate dovoljno informacija i argumenata, da po njima donesete odluku, onda je naravno nepotrebno da vam o tome ponovo nešto pišemo. Ali, ukoliko bi vama na bilo koji način moglo biti od pomoći da se još neke stvari stave na papir, ja mogu da kažem da u argumentima Tužilaštva treba napraviti neke ispravke.

SUDIJA ORIE: Da li to može da bude usmeno?

ADVOKAT EMMERSON: Ja nemam nikakvih problema s tim da to bude usmeno.

SUDIJA ORIE: Dobro, možda ćemo imati dovoljno vremena sutra popodne.

ADVOKAT EMMERSON: Naravno da ja to mogu da učinim i usmeno.

SUDIJA ORIE: Dobro. Onda da vidim, nije jasno da li će biti pozvan svedok 49. i da li će svedočiti. Nije jasno, da li će konsolidovana radna verzija izjave, koja je predata Odbrani biti dokument, koji može na bilo koji način biti od pomoći u pripremi unakrsnog ispitivanja. Naravno, pretpostavljam da ste vi to pročitali. Ja moram da kažem u svoje lično ime, da ja još nisam pročitao. Ali isto tako mislim, da se izlažemo riziku da trošimo vreme, jer ako se radi o promeni samo dve ili tri reči u potpisanom dokumentu, onda naravno ...

TUŽILAC DI FAZIO: Ako mogu da pomognem, mislim da to neće biti problem. To nije pravi problem. Ne radi se tu o pitanju izmena.

ADVOKAT EMMERSON: Ako svedok nije spreman da se potpiše na taj dokument i da ga prihvati kao svoju izjavu, onda je naravno bilo kakva korist takvog dokumenta u unakrsnom ispitivanju bitno umanjena.

SUDIJA ORIE: Da li postoji možda zvučni snimak pripremnog sastanka sa svedokom?

TUŽILAC DI FAZIO: Da, postoji.

SUDIJA ORIE: Postoji.

(Pretno veće se savetuje)

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude,

SUDIJA ORIE: Završićemo za par trenutaka, ali molim da pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala vam gospođo sekretar.

SUDIJA ORIE: Završili smo sa radom. Nastavljamo sutra u 14. 15 u sudnici I.

Sednica je završena u 19:07 h.

Nastavlja se u petak, 23. marta 2007. godine u 14.15 h.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje